ISSN: 1307 - 6965
www.yenitiyatrodergisi.com

Ekim 2021
Sayı: 144
Yıl: 15
Fiyatı: 15 TL / **Taahhütlü fiyatı:** 20 TL

Yayın Türü: Yerel Süreli
İmtiyaz Sahibi: Ömer Göktaş
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni:
Erbil Göktaş

Hakem Kurulu:
Prof. Dr. Semih Çelenk, Prof. Dr. Ayşe Didem Uslu, Prof. Dr. Sema Göktaş, Prof. Dr. Erhan Tuna, Dr. Öğr. Üy. Erbil Göktaş, Doç. Dr. Funda Özşener, Dr. Öğr. Üy. Gülayşe Temeltaş

Yayın Kurulu:
Erbil Göktaş, Sema Göktaş, Funda Özşener, Ufuk Aşar, Alpay Ekler, Erhan Tuna, Turgay Yıldıran, Yetkin Yüksel, Mete Çubukçu, Gülçin Üstüntaş, Avaşin Yorulmaz, Ceren Olpak, Mustafa İri, Seray Gözler

Hukuk Danışmanı:
Av. Hülya Göktaş

Reklam Direktörü:
Mustafa İri
Telefon: +90 534 656 45 03

Organizasyon Direktörü:
Dalya Uçankuş
Telefon: +90 538 970 4639

Yurtiçi Temsilcilikler:
Adana: Mustafa Bal, **Ankara**: Mahmut Topçu, **Antalya**: Hasan Kollez, **Aydın**: Emel Selek, **Bartın**: Zafer Gecegörür, **Bitlis**: Gökmen Okdayan **Bursa**: Nergiz Acar, **Çorum**: Mustafa Taşkıran, **Erzurum**: Selim Cinisli, **Eskişehir**: Güney Merve Uysal, **Gaziantep**: İbrahim Yılmaz, **İzmir**: Hayrettin Filiz, **Karadeniz**: Umut Şahin, Erdal Karakurt, **Kayseri**: Hülya Göktaş, **Kocaeli**: Yetkin Yüksel, **Kütahya**: İbrahim Vehbi Atabay, **Muğla**: Nafize Çetin, **Mersin**: Mustafa İri, **Ordu**: Yasin Akyüz, **Sakarya**: Kadir Akbulut, **Uşak:** Murat Çubukçu, **Van**: Sabri Şenol

Yurtdışı Temsilcilikler:
Almanya: Şener Bağ, **Avustralya**: Tommy Murphy, **Fransa**: Georges Daniel (Coşkun Tunçtan), **Hollanda**: Şaban Ol, **İngiltere**: Meral Karamuk Uğurşan, **İsviçre**: Elmas Uzun, **Kanada-ABD**: Mahmut Şenol, **Litvanya**: Simona Orinska, **Romanya**: Cristina Modrenau, **Ukrayna**: Özgür Kısır, **Yunanistan**: Evdokimos Tsolakidis

Dizgi:
Muhammed Furkan Altınkaynak

Kapak Fotoğrafı:
Aykut Uslutekin

Fotoğraf Editörü:
Yavuz Yılmaz
Bora Elber

Yeni Tiyatro Dergisi:
Kemalpaşa Mah. Cumhuriyet Cad. No: 66, Petan İşhanı, Kat: 2/11, İzmit/Kocaeli

İletişim:
Telefon: 0 216 334 89 75 / 0533 552 76 09
E-posta: erbilgoktas@hotmail.com
İcadiye Mah. Sofracı Sok. 8/8 Kuzguncuk-Üsküdar-İstanbul

Baskı:
Deren Matbaacılık
Organize Sanayi Bölgesi, Orkide Caddesi, No: 9 Beylikdüzü/İstanbul
Tel: 0 212 875 48 86-87



Yeni Tiyatro Dergisi 15 Yaşında...

İÇİNDEKİLER

Sunuş/2
Salgın, Ölümler ve "Güzel" Şeyler!...
Erbil Göktaş

Sunuş/3
David Mamet'in Mektubu

Söyleşi/4
Yücel Erten ile Yetmiş Yıllık Rüya Üzerine
Ufuk Aşar

İzlenim/9
Yine, Yeniden, Yeni Tiyatro
Mustafa İri

Saygı/13
Dünyadan 'Ferhangi Bir Şey' Geçti!
Oğuz K. Oğuz

Haber/15
İBB Şehir Tiyatroları Ekim Ayında 3'ü Yeni, 19 Oyunla Seyirciyle Buluşuyor

Eleştiri/19
Camus'nün İsyan Çığlığı
Oğuz K. Oğuz

Makale/21
Hoşnutsuzluklar Prensi Hamlet Üzerine
Sibel İzmir

Haber/27
Yeni Tiyatro Dergisi - Uluslararası Tiyatro Emek ve Başarı Ödülleri'nden İkisi, Kütahya'ya Gönderildi

SALGIN, ÖLÜMLER VE "GÜZEL" ŞEYLER!...



ERBİL GÖKTAŞ

Salgın, yaygın bilinen adıyla pandemi, hayatlarımızı, sanatımızı tehdit etmeyi sürdürüyor.

Bu dönemde her şey çok büyük yara aldı. Ekonomiler çöktü, aileler dağıldı, hayatlar söndü, bir bu salgın eksikti, o da geldi hayatımızın tam ortasına yerleşip oturdu, bir buçuk yıldır da gitmek bilmiyor. Umarım bu acılar ve hüzünler son bulur, her şey normal akışına döner. Normal diyorum ancak bu küresel çılgınlık çağında hiçbir şey normal olamaz. Benim özlediğim normal olmayanın normali, hiç olmazsa onu biraz içselleştirip kabul etmesek de kabul etmiştik. Ama şimdiki durum hiç kabul edilecek gibi değil.

Bu süreçte ünlü ünsüz, tanıdık tanımadık pek çok kişiyi yitirdik. Son bir aydır da dört tiyatro insanımızı yitirdik: Nusret Çetinel, Ahmet Yaşar Özveri, Ferhan Şensoy ve Hülya Nutku… Sırasıyla Çetinel'i Devlet Tiyatrolarında, Özveri'yi Kocaeli'de Şehir Tiyatroları'nda yıllarca izledim. Ferhan Şensoy ise kırk yıldır her alanda takip ettiğim ve çok sevdiğim bir tiyatro ve yazın insanıydı. Hülya Nutku da kırk yıldır, hocam, doktora annem, arkadaşım, dostum olmuş ve Özdemir Nutku'yla birlikte yaşamımın anlamını kurma yolunda büyük katkısını gördüğüm bir kişilikti. Otursam kitap yazacağım insanları şimdi böyle birer cümleyle geçiştirmek de bana hüzün veriyor. Umarım hayat izin verir de en azından biriktirdiklerimin, düşündüklerimin yüzde birini yazabilirim.

Yine de hayat her şeye rağmen üniversitedeki asal işlerimin, akademik çalışmalarımın yanında Yeni Tiyatro Dergisi'ni 15 yıldır çıkarmamıza, Emek ve Başarı Ödülleri'mizin de sekizinci yılında Kadıköy'de 6 Eylül'de yaptığımız muhteşem törenle "umudu dürtüp umutsuzluğu yatıştırmamıza" olanak sağlamıştır. Bunların yanında ücretsiz dağıttığımız oyun kitabı eklerimizle önemli bir açığın giderilmesine de katkıda bulunduk. Yine de ve tekrar diyorum ki, "Hayat, bir emrin var mı?"…

İZMİR BB ŞEHİR TİYATROLARI (İZBBŞT) VE YÜCEL ERTEN

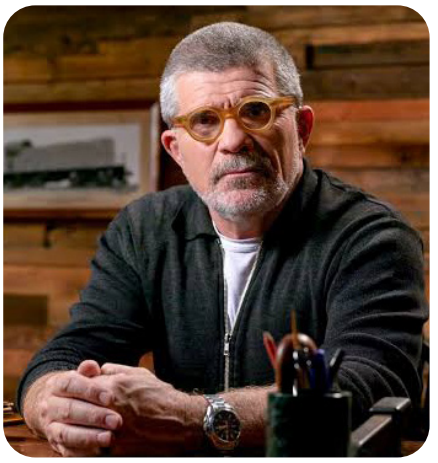
Yücel Erten kırk yıldır izlediğim yönetmenlerden birisidir ve kim ne derse desin, yönettiği ve çevirdiği oyunların ortalamanın üzerinde olduğu önemli bir gerçektir. Ben izlediğim oyunlarının hepsinin ortalamanın çok üstünde, hatta mükemmel olduklarına tanık da oldum. Ayrıca vaktim ve olanağım olsaydı kendisi hakkında kitap yazmak isteyeceğim kişilerden de birisidir Yücel Erten. Devlet Tiyatroları ve Kocaeli BB Şehir Tiyatroları'ndaki yöneticiliğinin ve o süreçlerin canlı tanığı olarak bu dediğimi de yapmak isterdim.

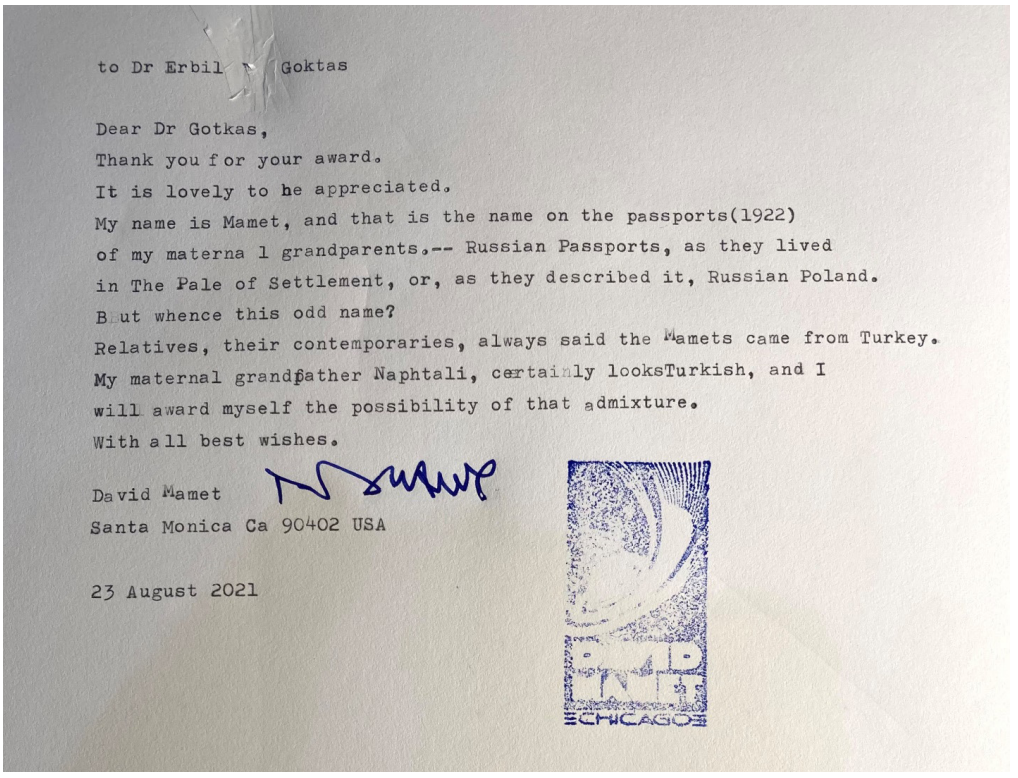
Yücel Erten şimdi de İzmir'de "72 yıllık rüya"nın gerçekleşmesinde en önemli görevi üstlenmiş ve süreci sağ salim sonuca ulaştırıp gemiyi denize indirebilmiş bir kişi olarak da karşımızdadır. Bundan sonraki süreçlerde hem Genel Sanat Yönetmeni, hem de yönetmen olarak önemli işlere imza atabilmesi için kendisine uzun ömürler ve direnç diliyorum. Tabii ki bu sürecin bir diğer kahramanı da İzmir BB Başkanı Tunç Soyer'dir. Sayın Soyer seçimden önce verdiği İzmir'e Şehir Tiyatroları kurma sözünü tutarak herkese örnek olacak bir yönetici tavrı sergilemiştir. Soyer'in sanata ve tiyatroya verdiği desteğin bundan sonra da artarak sürmesini, bütün İzmir'in sahnelerle ve sanat mekanlarıyla dolması için gereğini yapmasını diliyor ve kendisini kutluyorum.

Soylu yolunda tiyatroya emek ve destek verenlere, alın teri dökenlere binlerce selam olsun!...

DAVİD MAMET'İN MEKTUBU







to Dr Erbil Goktas

Dear Dr Gotkas,
Thank you for your award.
It is lovely to he appreciated.
My name is Mamet, and that is the name on the passports(1922)
of my materna l grandparents,-- Russian Passports, as they lived
in The Pale of Settlement, or, as they described it, Russian Poland.
But whence this odd name?
Relatives, their contemporaries, always said the Mamets came from Turkey.
My maternal grandfather Naphtali, certainly looksTurkish, and I
will award myself the possibility of that admixture.
With all best wishes.

David Mamet
Santa Monica Ca 90402 USA

23 August 2021

CHICAGO

Sevgili Dr. Göktaş,

Ödülünüz için teşekkür ederim.

Benim adım Mamet ve bu kimliklerimde yazan adım (1922), büyük atalarımdan birisinden dolayı, Rus Kimliklerinde ve oradaki yerleştikleri mıntıkada veya Rus Polonyası olarak tanımlıyorlar.

Fakat bu tuhaf isim nereden geliyor?

Akrabalar, onların çağdaşları/akranları Mametlerin Türkiye'den geldiğini söylüyor.

Anne tarafından dedem Naftali kesinlikle Türk'e benziyor ve ben kendimi bu karışım ihtimalinden dolayı ödüllendiriyorum.

En iyi dileklerimle.

David Mamet

Santa Monica - Californiya - ABD

23 Ağustos 2021

YÜCEL ERTEN İLE YETMİŞ YILLIK RÜYA ÜZERİNE...



UFUK AŞAR

Ufuk Aşar: Sevgili Yücel Erten Hocam merhaba. Öncelikle yetmiş beş yıllık bir rüya olan ve sanatsal özerklik statüsü ile kurulan İzBBŞT Türk Tiyatrosuna uğurlu ve hayırlı olsun ve sonsuza dek yaşasın. Sizinle yirmi yılı aşkın hoca-öğrenci, yönetmen-oyuncu, çalışma arkadaşlığı ve ağabey-kardeş hukukumuz var. Bir süre önce de yolumuz İzmir'de bu harika maceranın kuruluş sürecinde kesişti. Şimdi de Yeni Tiyatro dergisinin Ekim sayısında beraberiz ve süreç hakkında sizinle sohbet etmek isterim... Bu bağlamda ilk olarak İzmir Şehir Tiyatrosunun kuruluş duygusu sürecinde ilk nüvenin nasıl atıldığını ve hangi aşamalardan geçerek bu günlere gelindiğini ana hatlarıyla anlatır mısınız lütfen?



Yücel Erten: İzmir'de bir sanat kurumunun ihtiyacını hissetmek, görmek, bunun için kamu desteği sağlamak kadro oluşturmak, plan ve bütçe yapmak, repertuar oluşturmak ve hayata geçirmek, elbette ki çok büyük emek ve zamandır. Bu zorlu sürecin ilk adımlarının yaklaşık olarak 75 yıl önce dönemin Belediye Başkanı Reşat Leblebicioğlunun desteğiyle başladığını hatırlamak gerekir. Avni Dilligil öncülüğünde İstanbul›dan getirtilen sanatçılarla böyle bir girişim oluyor, ancak sadece 5 yıl çalışıyor tiyatro. 1950 yılında Demokrat Parti iktidarında Şehir Tiyatrosu›nun kapatıldığını görüyoruz. Yanlış hatırlamıyorsam, o kapanma sürecinde "Bize tiyatro değil, asfalt lazım" şeklinde bir ifade de var. Yaklaşık 40 yıl sonra bu defa değerli hocamız Prof. Özdemir Nutku, Şehir Tiyatrolarını yeniden hayata geçirmek üzere davranıyor. Hatta öğrencileriyle birlikte bir kamyon projesi de oluşturmuşken, yine hüsranla bitiyor Şehir Tiyatroları serüveni. Yeri gelmişken burada emeği geçen tüm tiyatro insanlarını bir kere daha şükranla anmış olalım.

Yıllar ve yıllar sonra İzmir, bu yolculuğu bilen, bu yok olan emeği gören, seçim bildirgesinde Şehir Tiyatroları açma sözü veren, İzmir için sanatsal seferberlik ilan etmiş bir Belediye Başkanına kavuşuyor. Sayın Tunç Soyer'e. Ve işte 70 yıl sonra İzmir Şehir Tiyatroları yeniden açılıyor.

Sayın Soyer, ilk icraatlarından biri olarak İzmir Şehir Tiyatrolarını kurmak üzere harekete geçti ve öncelikle bir Danışma Kurulu oluşturdu: Prof. Dr. Hülya Nutku, Orhan Alkaya, Füsun Altıok Akatlı, Cezmi Baskın, Levent Üzümcü, Yücel Erten, Eren Aysan'dan oluşan bu danışma kurulu 17 Aralık 2019'da ilk toplantısını yaptı. 9 Mart 2020'de 2. kez toplandı. Bu toplantıda, bir yönetmelik oluşturma kararı alındı. Pandemi nedeniyle bir araya gelmek imkânsızlaşınca, online görüşmeler yapmaya başladık. Hülya, Orhan, Eren ve ben yönetmelik üzerine çalıştık ve sonucu diğer danışma kurulu üyeleriyle de paylaştık. Onların da benimsemesiyle, 2020 temmuzunda da Başkanlığa sunduk. 1 ay sonra, 10 Ağustos 2020'de Belediye Meclisinde onaylandı ve yürürlüğe girdi.

Böylece tiyatromuz artık kurulmuş oldu. Sırada, Kurucu Sanat Yönetmenini seçme, Yönetim Kurulu ve Kadro oluşturma aşamaları vardı. Sanat Yönetmeninin belirlenmesinden sonra 27 Mart 2021 Dünya Tiyatro Gününde, benim de katıldığım kuruluşun tanıtımı yapıldı. Ardından Direktörlerimizi belirleyip Yönetim Kurulumuzu oluşturdum. Sınavlar için pandemi kısıtlamalarının kaldırılmasını beklemek gerekiyordu. Nihayet Haziran'ın son günlerinde başlayıp Temmuz ortasına kadar süren sınavlarımızı gerçekleştirdik ve kadromuzu oluşturduk.

Ufuk Aşar: Sınav sistemi çok iddialı ve farklı bir yöntemle ilerledi. Benim de içinde olduğum Yönetim Kurulunun ortak bir kararıydı bu. Elbette ki bir bildiğiniz vardı ve bir sonuç almak istediniz. Neden böyle bir yöntemi seçtiniz ve istediğiniz sonucu elde ettiniz mi? Genel duruma dair de ayrıca bir değerlendirme yapmak ister misiniz?



Yücel Erten: Doğru olanı yaptığımızı düşünüyorum. İnsanlar şunun ayırdına varamamış olabilirler. Burada Konservatuvara giriş sınavı yapmıyoruz. Öyle olsaydı, önce oyunculuk yeteneğine bakardınız sonra ses, kulak, dans ve benzeri niteliklere.

Biz, bize başvuran herkesin temel oyunculuk eğitimi aldığını biliyoruz. Aslında burada giderek zayıflayan oyunculuk eğitiminin de konuşulması gerekir ama, şimdi oraya girip konuyu dağıtmayayım. Temel olarak tiyatro eğitimi almış 800 küsur adayın arasından 36 oyuncu seçmek durumundasınız. Bir adayın, kendini tanıtması, 2 parça oynaması, piyanoda ses ve kulak sınavı, hareket ve dans yeteneğinin ölçülmesi en az 20 dakikadır. 800 kişiyle günde 8 saat sınav yaparsanız 33 gün ediyor, haftada bir gün de ara vereceksiniz, oldu mu size 37-38 gün? E, git gel yapacak olan jüri üyelerimiz de var. Hangi jüri üyesini bu 40 güne zorlayabilirsiniz? Şuna da bir bakalım: Diyelim ki jüri üyeleri sınava girenlere dair notlar aldılar, artı eksi gibi bir puanlama sistemine göre kaydettiler. Birinci gün sınava girmiş olan bir adayı, kırkıncı gün kim, nasıl hatırlar? Ayrıca 800 kişinin artı ve eksileri karşılaştırıldığında, işin içinden nasıl çıkılacağı büyük sorundur. Daha bir hafta sonra bile jüri üyelerinin beyni haşlanmış lahanaya dönüşür.

İşte bu ve benzeri nedenlerle, biz adaylarımızın öncelikle oyunculuğuna değil -ona bir ölçüde sahip olduklarını zaten diplomalarını ibraz ettikleri için biliyoruz- oyunculuğun dışında ne özellikleri var, ona bakıyoruz. Yani, onu seçmemiz için bize artı ne sunuyor?Buna bakmanın doğru olduğunu düşünüyorum. Kulağı sağlam mı, şarkı söyleyebiliyor mu, dans edebiliyor mu, entellektüel birikimi yeterli mi, ve tabii ki bir oyuncu ışıltısı taşıyor mu, bunları aradık. Yani şöyle söyleyeyim. Oyunculuğu birbirine denk iki oyuncudan şarkı söyleyip, dans edebileni, sahne üzerinde ışıltısı yüksek, oyuncu albenisi fazla olanı seçmemiz doğal değil midir? O halde buradan başlamak doğrudur. İlk aşamada, kulağı zayıf ve/veya sesi yetersiz, ve/veya şarkı söyleyemeyen ve/ veya dans edemeyen oyuncu adayları elendi.

Burada şunu da belirtmek isterim. 1. Aşamanın sınav süresinin kısalığı eleştiriliyor. Jüri de yılların hocaları yer aldı. Piyanoda öyle, dansta da öyle.Hocamızın, sizin, piyanodan verilen 3-4 notayı doğru duyup duymadığınızı tespit etmesi, kaç saniyesini alır acaba? Ardından şarkı söylememizi istiyor. Detone olup olmadığınızı anlaması yine kaç saniyesini alır dersiniz? Ya da dans hocamızın, belli bir ritmle verdigi 4-5 adımı ritme uygun atamıyorsanız, sonrasında da müzik eşliğinde bu ritmin tekrarlanmasını istediğinde bunu yapamıyorsanız, sizi farketmesi kaç dakikasını alabilir ki?

Şöyle bir anektod var: Bir garson bir gün Picasso'dan bir kağıda bir şeyler çizmesini ister, o da peçeteye çizip uzatır, garson tam alacakken Picasso geri çeker ve «Bu 50 bin dolar» der. Garson: «Aman efendim, 2 dakikada çizdiğiniz şey için? " diyecek olur; Picasso "60 yıl artı 2 dakika evladım» der. Süreyle ilgili bu eleştirileri duydukça aklıma geliyor işte.

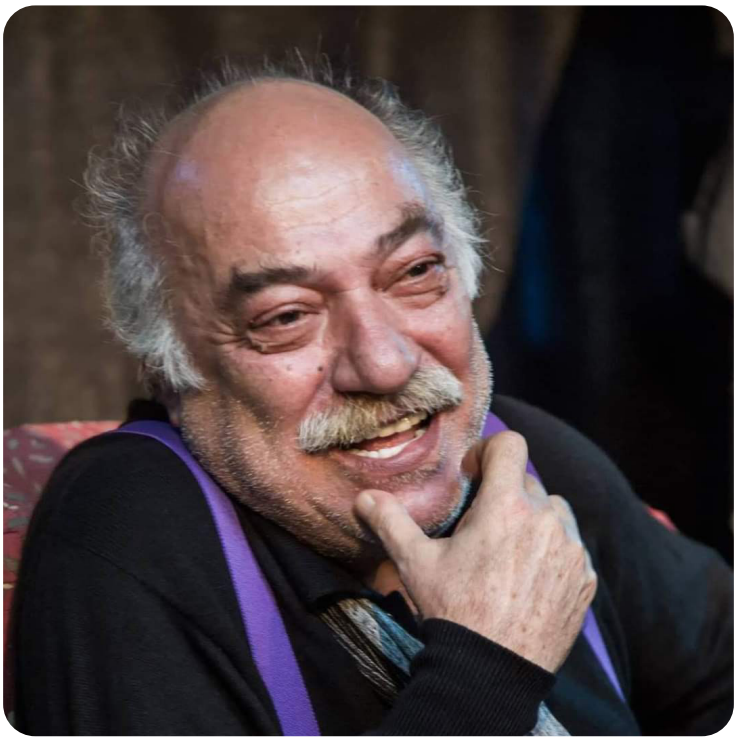
Şunu da söylemeden geçmeyeyim. Konservatuvar giriş sınavı değil demiştim. Yukarda saydığım nedenlerden dolayı, ilk elemede başaramayan adaylar için "Acaba biraz daha çalışsa, biraz yardımcı olunsa" filan gibi bir yaklaşım içinde olmamız beklenemez. Burada mümkün olduğu kadar en doğruyu, en güzel ve en çabuk ifade edebileni tercih ettik.

Ufuk Aşar: Repertuar bir tabiattır. Ektiğiniz ve oluşturduğunuz bu başlangıç toprağının, geleceğe dair kurumsal tiyatro oluşumunuzda nasıl bir farklılık ve farkındalık yaratacağını düşünüyorsunuz?

Yücel Erten: İzmir Şehir Tiyatrosu, gerek fizikî yapı-

lanmasında, gerekse düşünsel ve sanatsal boyutlarında, çağın gereklerine yanıt verebilme arayışı içinde kuruldu. Sanata yatırımın, insana yatırım olduğu gerçeğine yaslanarak biçimlendi. Kurumun sanatsal öz erkini gözeten ve demokratik bir işleyiş hedeflendi. Sanatsal üretimi taşeron firmaların kâr kaygılarından uzak tutacak; rant ve kariyer hesaplarına kurban gitmeyecek şekilde yapılanmasına özen gösterildi.

Proje-prodüksiyonanlayışı ile bir tiyatro kurup, Türkiye'nin en iyilerini burada misafir etmek de düşünülebilirdi. Ama bu taşıma suyla değirmen döndürmek olmaz mıydı? Ankara ve İstanbul'daki tiyatroların İzmir'e turne yapmalarından ne farkı kalırdı? İzmir kendi en iyilerini yaratmalı, onlara yaslanmalı diye düşünürüz. İzBBŞT kendi sanatçıları ve kendi yapımları ile Türkiye'nin tiyatro sanatında çıtanın daha yükseğe konulmasına ortak olmalıdır.



Hatırlayalım: Halkın vergilerinden oluşan kaynaklarla yaşayan bir tiyatronun varlığını haklı kılan nedir? Ne söylediği, sözünü hangi estetik kategoriler içinde söylediği ve seyircide nasıl bir yankı bulduğudur. Bakın dünyada kendine yer etmiş, hatırı sayılır tiyatrolara; hepsi bu isterlere gereğince karşılık verebilenlerdir.

Ufuk Aşar: Sonuçta artık İzmir Şehir Tiyatrosunun açılışına ve sezon açılış oyununuzun son düzlüğüne geldiniz. (Sonuçta artık İzmir Şehir Tiyatrosu açıldı.) Açılış oyununu seçerken neleri önemseyerek bu kararı verdiniz.

Yücel Erten: Tiyatronun eskisi-yenisi yoktur. Sadece iyisi-kötüsü vardır. Yoksa birkaç bin yıl önce yazılmış oyunların halâ varlığını, diriliğini korumasını nasıl açıklarız? Bir başka deyişle sorun, seyircinin nezdinde ölü tiyatroya düşmemek, diri kalmaktır. Nabız atışı önemlidir. Alelusûl yapılan ölü tiyatroya düşmek, varlık nedenini inkâr etmek olur. Bu bütün ödenekli tiyatrolar için böyledir. Seyircisinin ruhunu, fikrini, enerjisini diri ve duyarlı tutmak İzmir Şehir Tiyatrosunun önde gelen görevi.

Benim başlangıçtaki planım, ilk sezon için bir Shakespeare, bir Brecht, bir de Aziz Nesin şeklindeydi. Ancak İsmet İnönü'deki tadilatın gecikmesi bir B planını, sahne olanakları açısından kısıtlı İzmir Sanat'a sığınma zorunluluğu da bir C planını gerektirdi. Buna göre ilk sırayı 'Aziz-name' almış olacak. Bir örnekle açıklamaya çalışayım: Bir dostum "İzmir'i Hamlet'le açsanız" demişti. Biliyorum ki iyi niyetle, benim sanatsal kariyerimi, atacağım yeni bir adımın yaratacağı yankıyı düşünerek söylüyordu. Açılış sürecimizdeki göçebe durumun ve sahne olanaklarımızın buna imkân vermeyeceği bir yana; ben konuya öyle bakamam. İzmir'deki sanat yönetmenliğimin ekseni kendi kariyerim olamaz. Aman fırsat bu fırsat, rejisörlük kariyerime falan-falan piyesleri de ekleyeyim diye bir düşüncem olmaz. İlle de yeni bir şey yapmalı diye bir strese girmeyi gereksiz bulurum. Tiyatroyu postmodern kafasına bağlamış tiyatro çevresinin yenilikçilik özlemleri beni bağlamaz. Benim öncelikli ödevim, yeni kurulan bir tiyatroda seyircinin hoşnutluğudur. Öyle ki insanlar tiyatroya gitmenin ne hoş bir yaşantı olduğunu hatırlasınlar. Neden tiyatroya daha sık gitmiyoruz sorusuna, doğal bir sevme, beğenme, bağlanma ile cevap versinler. Bu bağlamda açılış oyunumuzun 'Azizname' röprizi olmasına takılanlar olabilir. Ama sonuçta onlar tiyatro dünyasında dönüp dolaşan bir bilgelik hevesini temsil ederler. Benim sorumluluğum, onları ölçü almaya izin vermez. Bir ödenekli tiyatro "Dur bakalım Yücel Erten yeni ne yapacak?" sorusuna cevap yetiştirmek üzere yola çıkmaz. İlk hedefi, belirlediği doğrultuda seyircisiyle buluşmaktır. Ama tiyatroyu yapmadan, bu sözlerin pek kıymet-i harbiyyesi yoktur. Tiyatroyu ayaklarının üzerine dikeceksiniz, seyircinin karşısına çıkaracaksınız ve orada gerçek bir enerjinin karşılıklı harekete geçmesini sağlayacaksınız. Ödevimiz odur, sınavımız seyircinin karşısındadır.

Ufuk Aşar: Son derece planlı, takvimli, tuğlalı, gönyeli yürüyen bir yapınız olduğunu bildiğim için sormadan edemem. Sezon içi repertuarınız hakkında bir şeyler söylemek ister misiniz? Ayrıca gelecek sezonlar için sizi heyecanlandıran ve İzmir'in diğer sanat kurumlarıyla or-

taklaşa yapmayı düşündüğünüz projeleriniz var mı?

Yücel Erten: İlk sezonumuzun ikinci oyunu Fransız kadın yazar Coline Serreau'nun "Tavşan Çelmesi" olacak. Dar gelirli bir küçükburjuva ailenin, kapitalist düzende giderek çözümsüzleşen hayatına güleç ve fantastik bir bakış. İsmet İnönü sahnemiz şu an tadilatta olduğu için temsillerimiz şimdilik Elhamra ve İzmir Sanat sahnelerinde olacak. Doğal ki İzmirSanat'ın sınırlı sahne olanaklarına uyma zorunluluğu var. Bu konuda yılbaşından sonra daha rahatlayacağımızı düşünüyoruz. Çünkü İsmet İnönü sahnemiz bize nisbeten daha kullanışlı bir alan sunacak. Üçüncü oyunumuzu o sahnenin açılışında sunabiliriz. Nazım Hikmet'in "Ferhad ile Şirin"i. Ayrıca 23 Nisan!da da ilk çocuk oyunumuzu küçük seyircilerimizle buluşturmuş olmayı planlıyoruz. Shakespeare ve Brecht bir sonraki sezonu bekleyecekler.



Ayrıca İzmir'in kurtuluşunun 100. Yıldönümüne bir özel proje oluşturmak üzere, bir arayış içindeyiz. Bu sezonun gündemine girmese de, gelecekte İzmir Devlet Opera ve Balesi ile güçlerimizi birleştirerek ortak yapım oluşturma düşüncemiz var.

Ufuk Aşar: Oyun yazarlarımızın başvurularına ilişkin bir açıklama yapacağınızdan söz etmiştiniz. O konuya da değinmek ister misiniz?

Yücel Erten: Yararlı olur. Yazarlarımız zaman zaman oyunlarını göndermek istiyorlar. Bazıları değerlendirme konusunda bir beklenti içine giriyorlar. Aydınlatma amacı ile açıklamış olayım. İzBBŞT'nin yönetmeliğine göre, bir Edebi Kurul ya da Repertuvar Kurulumuz yok. Olmaması bilinçli bir tercih. Kurumsal tiyatrolarımızdaki 100 yıllık deneyim, bu kurulların zaman zaman sansür ya da servis mekanizmasına dönüştüğünü bize yeterince gösterdi. Örneği çoktur.

İzmir Şehir Tiyatrosu, yerinden yönetim anlayışına dayalı bir birim. Devasa boyutlara ulaşıp hantallaşmaması amaçlandı. En fazla 2 sahneli, 36 sanatçı ile sınırlı kadrosu olan bir yapı. Yani kentte alanı kapatan ve kitleyen bir yapılanma değil. Gerek duyulduğunda aynı prensipler üzerinde yeni birimler kurulabilir, ayrı yöneticileri, ayrı sanatçıları olur. Ve birbirleriyle pozitif yarış içinde olurlar.

Doğal ki bu durumda bir dramaturg ordusunun harıl harıl yüzlerce oyunu okuyup raporlamasına; 'Edebi Kurul' benzeri bir baskı mekanizmasının bunlar üzerinde 'oynanabilir-oynanamaz' şeklinde hüküm kurmasına; oynanabilir sayılan oyunların, binlerce oyunun 'beyaz atlı prens'ini beklediği bir repertuvar havuzuna atılmasına; özetle sanatsal yönetimin öz erkini hırpalayan bu tür bir güvenlik önlemine gerek duyulmadı. Bir sezon içinde sergilenecek 5-6 oyunun seçimi için, onca bürokrasiye gerek olmayacağı düşünüldü. Genel Sanat Yönetmeninin önerisi ve sanatçılardan oluşan Yönetim Kurulu'nun onayı yeterli görüldü. Genel Sanat Yönetmeni isterse o alanda bir çalışma grubu kurabilir tabii. Ama bu, kurumsal bir baskı mekanizması niteliğini taşımaz.

Karargâhımız şu anda tadilata girmiş olan İsmet İnönü Sanat Merkezi olacak. Yine Kültürpark içerisindeki hizmet binamızda da yakın zamanda arşiv ve tiyatro kütüphanemiz kurulmuş olacak. Görevlisini sınavla aldık, şimdi uygun alan yaratma arayışındayız. Tabii bu yine bir tadilat konusu ve biraz zamana ihtiyaç var. Bize gönderilen oyunları orada koruyacak ve hizmete açık tutacağız. Görüldüğü gibi pratikte Devlet Tiyatrolarının repertuvar havuzundan daha geri bir durum doğmuş olmuyor; yalnızca denetçilerle bekçileri aradan çıkarmış oluyoruz. Dostları ve oyunlarını açılacak tiyatro kütüphanemizde sevinçle karşılar, korur ve hizmete açık tutarız.

Ufuk Aşar: Görüyorum ki yüreğiniz adeta yeni mezun bir genç rejisör gibi pırpır atmakta. Yılların tiyatro adamı, devasa bir kurum olan Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü yapmış, hem ülkemizde hem de ülke sınırları dışında paylaşılamayan bir rejisör-hoca olarak Yücel Erten'i yeniden bir çocuksu sergüzeşt gibi heyecanlandıran, kalbini, zihnini yakalayıp, tüm birikimini yeniden harekete geçiren ve de bu denli motive eden duygu ve umut nedir? Tüm samimiyetimle sormak isterim.



Yücel Erten: Tiyatro benim hayatımda hep en geniş yeri kapladı. Sanatıma olan derin sevgimin bir sonucu olarak, tiyatro ile ilgili üstüme ne görev düştü ise, görevden kaçmadım. Gereğinde nefer, gereğinde komutan olarak çalıştım. Bu görevleri iyi mi yaptım, kötü mü yaptım, onu değerlendirmek bana düşmez. Ama gönül rahatlığı ile söyleyebileceğim bir şey var ki; hep yurdumun sanat hayatının iyileşmesi, gelişmesi için çaba harcadım. Tiyatro alanında hep yapıcı olmaya gayret ettim, emeğimi esirgemedim. Doğru bildiğimden de şaşmadım. Eleştiriyi göze almak çok kolay bir şey değildir. Yönetsel boyutta da, sanatsal anlamda da, estetik bağlamda da eleştirilmeyi göze alıp doğru bildiğimi yaptım. Sanata neredeyse topyekûn savaş açılmış izlenimi veren bir ülkede, sanatımı bağnazlığa teslim etmemek için direndim. Yakında tiyatro ile tanışmamın 60. yılını devirmiş olacağım. Geçmişimin temiz olduğunu düşünüyorum. Bu son dönemeçte bir ödenekli tiyatronun kuruluşuna öncülük etmek de benim için onur ve gurur kaynağı.

Ufuk Aşar: Son olarak, bir ilham kaynağı olacağı her halinden belli olan İzmir Şehir Tiyatrolarının hem kuruluş sürecinde hem de kurum ve sezon açılışınızın olduğu bu günlere kadar geçen süreci düşündüğünüzde, yeni kurulacak oluşumlara dair; gerek sınava girecek olan adaylara, gerek idari kadroya, gerek yetkili makamlara ve gerekse kamuoyu ve camiamıza karşı söylemek istedikleriniz nelerdir…

Yücel Erten: Sık sık şunu söylerim: Özünde tiyatro sanatı, dünyayı ve hayatı yeniden yaratma, yeniden biçimlendirme çabasıdır. Bu nedenle de oyuncu ile seyirci arasında cereyan eden bir 'varsaymaca-varsaydırmaca' oyunudur. Bu oyunu yaşam boyu sürdürebilmek, tiyatroculara verilmiş büyük bir armağan, eşi benzeri olmayan bir sevinç, bir lezzet kaynağıdır. Tabii yerine göre seyirci için de. Kendimizi kanıtlayacağız derken, bu büyük zevki, bize tanınmış bu şansı, birbirimize zehir etmesek?…

Ufuk Aşar: Hocam çok teşekkür ederim öncelikle kendi adıma. Kasım sayısın da da sezonun açılışını ve İzmir ile olan kaynaşmasını ve geleceğe dair diğer projelerinizi konuşacağız eğer lütfederseniz. Şubat sayımızda da tabiri caizse İzmir Şehir Tiyatrosunun karargâhı olacak olan ana binanız ve sahneniz İNÖNÜ SAHNESİ'nin açılışını, açılış oyununuzu ve artık farklı bir düzlemi konuşacağız. Yeni Tiyatro Dergisi ve tüm çalışanları adına çok teşekkür ederim. Lütfettiniz. Sağolun…

Yücel Erten: Ben teşekkür ederim.

YİNE, YENİDEN, YENİ TİYATRO



MUSTAFA İRİ



Emek ve Başarı Ödülleri'nin 8.sini gecikmiş bir kutlama ile, 2.Uluslararası Ödüller ile birlikte dağıtma fikri bir yılı aşkın süredir üzerimizde psikolojik bir baskı yaratıyordu. Pandemi etkisi ve bitmek bilmeyen kısıtlamalar doğal olarak tüm kültür sanat organizasyonlarına sekte vurduğu için biz de bundan nasibimizi aldık. Ödül alan bütün dostlara karşı hissettiğimiz sorumluluk duygusu ile birleşen bu gerilimli bekleyişin günün birinde sona ereceği muhakkaktı fakat ne zaman? Bu yıl bizden Onur Ödülü de alan sevgili dost Özen Yula'nın o güzel oyununun adı gibi; 'Bakarsın Bulutlar Gider' dedik. Birbirimizi teselli ettik. Gerçekten de öyle oldu ve gelen yaz ile birlikte yavaş yavaş etkinliklere olanak tanıyan zamanlarda bulduk yine kendimizi. Neredeyse iki yıldır zorluklarla mücadele eden ve bir çok anlamda kayıp veren özel ya da ödenekli bütün tiyatro grupları açıkhava sahnelerinde gösterimlerine başladı. Eylül ayının yeni yasaklarla tekrar baskı hissettiren o ilk gününde, 6 Eylül 2021 akşamı törenimiz gerçekleşti. Sabırlı bekleyişleri ile olumsuz koşullara direnen tüm gönül dostlarımızla o gece buluşmanın zevki büyük bir anlam içeriyordu. Yıl boyunca tiyatro alanında hiçbir ödül töreni yapılamadı. Hiçbir oyun sahne alamadı. Doğanın izin vermediği bir felaketi adeta yırtarak bütün önlemlere sadık kalınan görkemli bir tören yaptık. Bütün jüri üyelerimiz büyük özveri ile bu kapalı sezona rağmen canla başla çalışıp ürettiler, araştırdılar ve yazdılar. Dur durak bilmeden dergimiz için destek aradık, çoğu zaman da cebimizden vererek sürekliliğini sağladık, ayakta tuttuk. Tiyatro için sağlam bir kale olan Yeni Tiyatro Dergisi'ni yaşattık.
Kadıköy Belediyesi'ne teşekkürlerimizle..

Yaz sezonunda hemen her gece Göztepe Özgürlük Parkı'nda tiyatro gösterileri düzenleyen Kadıköy Belediyesi'nin varlığı, birçok tiyatro grubu için neredeyse tek yaşam alanı oldu. Bu özel yerde her yıl teknik olarak



daha da özenli bir hâle getirilen gösteri alanında bütün ayrıntılar düşünülmüş. Törenimiz için gereksinim duyduğumuz herşey için başta Sevgili SEDEF NARÇIN olmak üzere orada bulunan ve alınteri döken bütün çalışma arkadaşları önemli birer destekçiydiler. Hepsine tek tek teşekkür ediyoruz. Yakın ilgi ve işbirlikleri sayesinde bu uzun ve yorucu olabilecek organizasyonu kusursuz şekilde gerçekleştirebildik. İyi ki varlar.

David Mamet sürprizi

Uluslararası Yaşam Boyu Onur Ödülü sahibi dünyaca ünlü senarist, yazar ve yönetmen DAVİD MAMET, aldığı ödüle karşılık olarak ıslak imzası ile Yeni Tiyatro Dergisi Genel Yayın Yönetmenimiz Dr.ERBİL GÖKTAŞ'a bir teşekkür mektubu yolladı. Kendi atalarının Türk olabileceği ihtimali üzerinden sıcak ve samimi bir dille ne kadar mutlu olduğunu açıkladığı mektubun orjinali bizim için de kendi yayın tarihimiz boyunca özenle korunup saklanacak ve duyguyla hatırlanacak. Hocalarımıza sağlık ve uzun ömürler diliyoruz..

Yine salonlarda, yine yollardayız..

2021-2022 tiyatro sezonu, aşı programları ve yeni uygulamalarla başladı. Engel tanımayan, engeli kırbaç gibi görüp daha da tutkuyla ve azimle çalışan ekibimiz bu yıl da kaldığı yerden tiyatronun ve sahnelerin izini sürmeye devam edecek. Jürimiz, kağıdı kalemi kuşanarak Emek ve Başarı'nın kaydını yapmak ve yıl içinde olacaklara bakmak üzere çoktan yola çıktı bile. Türkiye'nin her bir köşesinden yeni isimler ve yeni bilgilerle geri dönecek ve gördüklerini yazıp paylaşacaklar. İstanbul'daki en küçük sahnelerin bile tozunu soluklanarak bize haber taşıyacaklar. Çalışkan arılar gibi Tiyatro'nun polenlerini ülkenin her yerinde çiçek açan güzel emekçilere aşılayacaklar. Alkışınız ve alkışımız bol olsun.

Emek ve Başarı Ödülleri Jürisi;

Dr. Öğretim Üyesi Erbil Göktaş
Prof. Dr.Sema Göktaş
Prof. Dr. Erhan Tuna
Prof. Dr. Didem Uslu
Yetkin Yüksel
Mustafa İri
Şule Kazgan
Birce Semercioğlu
Neriman Uysal
Sibel Tomaç
Oğuz K.Oğuz
Dalya Uçankuş
Hilal Solmaz
Yavuz Yılmaz

Uluslararası Emek ve Başarı Ödülleri Jürisi;

Dr.Ögretim Üyesi Erbil Göktaş
Yetkin Yüksel
Mustafa İri
Şule Kazgan
Prof.Dr.Sema Göktaş
Prof.Dr.Erhan Tuna



Saygıyla anıyoruz...

Hülya Nutku (1951-2021)



Saygıyla anıyoruz...

Ferhan Şensoy (1951-2021)

DÜNYADAN 'FERHANGİ BİR ŞEY' GEÇTİ!

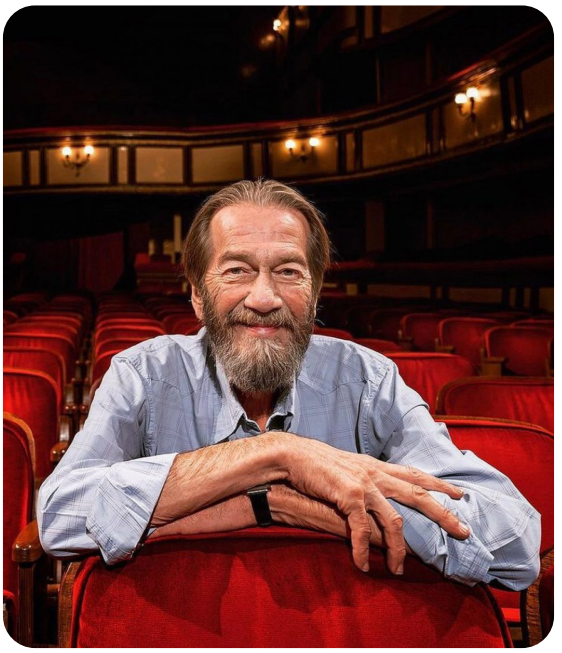


OĞUZ K. OĞUZ

50 yıl!
Tiyatroya adanmış koca bir 50 yıl.
Ağustos ayının son günü, Ferhan Şensoy yıldızlara karıştı.

Dr. Öğr. Üyesi Erbil Göktaş, 'Yeni Tiyatro' dergisinde yayımlanmak üzere, Şensoy hakkında bir yazı beklediğini söylediğinde, bir an kalakaldım.

Türk Tiyatrosunun 50 yılına, doğrudan katkı sunan bu önemli insanı, hangi özelliği ile öne çıkarmak gerektiğini düşündüm.



Çünkü;
Sadece bir şair değildi.
Sadece bir yazar da değildi.
Sadece bir yönetmen hiç değildi.
Sadece bir oyuncu olduğunu söylemekse çok komik olurdu.
Sadece bir tiyatro topluluğu kurmamıştı.
Sadece tarihi bir tiyatroyu otuz iki yıl ayakta tutmamıştı.
Türk Tiyatrosunun her kademesine nüfuz eden bir insanı anlatmak nasıl olacaktı!



Önce kendi kişisel belleğimde Ferhan Şensoy'un ayak izlerini aradım.
Şensoy ile ilk olarak, 1989 yılında Kel Hasan Efendi'den günümüze gelen 'Ortaoyuncuları Kavuğu'nu, Münir Özkul'dan devraldığını duyuran bir televizyon haberinde karşılaştım. O yıllarda henüz 14 yaşında bir lise öğrencisi olduğumu ve Şensoy ile yüz yüze geleceğimiz ilk an'a kadar, aradan çok yıllar geçmesi gerektiğini belirtmem gerekiyor. Tabi bu televizyon haberinin ardından, Sezen Aksu ile başrolünü paylaştığı filmi, özel kanallarda boy gösterdiği reyting canavarı televizyon yapımları derken, ya beyaz ekranda ya da beyaz perdede iç içe geçen Ferhangi bir ömür geçirdim. Sonra baktım ki, bir Ferhan Şensoy özgeçmişi yazmaktansa, gözleriminin gördüğü, kulaklarımın tanık olduğu bu insanı anlatmak istedim.

Ortaoyuncular tiyatro topluluğu, kurulduğu 1980 yılından itibaren 41 yıllık geçmişinde, Ferhan Şensoy imzalı 52 oyunla izleyicilerle buluşmuş durumda. 'Şahları da Vururlar' adlı oyunla başladıkları ve tiyatro dünyasında fırtınalar estirildiği yıllarda, beyaz ekranlarda da nitelikli varlığını hissettiren ünlü tiyatro insanı, 'Varsayalım İsmail' ve bir sonraki proje 'Boşgezen ve Kalfası' gibi iki kült dizi ile kendine has sanatsal üslubunu geniş kitlelere ulaştırdı. Sinemada da; Şans Kapıyı Kırınca, Pardon, Son Ders: Aşk ve Üniversite ve Muhalif Başkan filmleri ile oldukça büyük ilgi topladı. Ulaşılabilir sanatsal içerik bağlamında bakıldığında, televizyon ve sinemanın etki ettiği alanın oldukça geniş olduğu ortada. -miş'li zamanlardan -di'li zamanlara geçiş, tanıklık ettiğim anların başlangıç noktasını oluşturuyor. Direksiyonu kırdığımız onca yolların ve yılların ardından kendimi içerisinde bulduğum, basın yayın sektörünün bir emekçisi olarak, artık sadece bir seyir tüketicisi değil, aynı zamanda bir seyir aktarıcısı kimliğine evrildim. Tabii bu kimliğimi kazanmamda, yardımcı olan, yol gösteren ve Ferhan Şensoy'a giden kapının açıl-



masını sağlayan duayen gazeteci Hayati Asılyazıcı'yı da anmak benim için bir vefa borcu.

Hem 'Ses 1885'e, hem de Ortaoyuncular'a ilk adımı attığım o gün, çok heyecanlandığımı hatırlıyorum. Tarihler 2011 yılını gösterdiğinde; yazdığı, yönettiği ve oynadığı 'İşsizler Cennete Gider' adlı oyunla ilk organik bağımızı kurmuş olduk. Kaçıncısını izlediğimi hatırlamadığım 'Ferhangi Şeyler'in ardından, sonraki yıllarda sahnelediği 'Nasri Hoca ve Muhalif Eşeği', 'Masal Müfettişi' ve 'Nereye de Gidiyor Lan Bu Gemi?' oyunlarını seyir kütüphaneme ekleyerek, usta sanatçının tiyatro kariyerinin en azından son on yılını, doğrudan görsel hafızama kayıt edebilme fırsatı yakaladım.



Gelelim, zihnimde şekillenen Ferhan Şensoy'a ait bir takım başlıklara;

** Fransız ekolü oyunculuk
** Oyun yazarlığı
** İncelikli kurgulanmış yazım tekniği
** Kabare türü sahneleme
** Kara komedi
** Politik taşlama
** Muhalif duruş
** Geleneksel kavuk ritüeli
** Ses Opereti | Ses Tiyatrosu | Ses 1885
** Nöbetçi Tiyatro
** Ferhangi Şeyler

Münir Özkul'dan devraldığı ve Rasim Öztekin'e devrettiği 'Ortaoyuncuları Kavuğu' ile geleneksel tiyatronun günümüz tiyatro anlayışına harmanlayan Şensoy; yazdığı, yönettiği onlarca oyunla Türk oyun yazarlığı alanında artık zirveyi paylaşıyor.
1987 yılından beri güncellenerek aralıksız devam eden, 'Ferhangi Şeyler' adını verdiği tek kişilik oyunu 2.489 kez sahneleyerek, Guinness Rekorlar Kitabı'nda yer alan, 'en çok sahnelenen tiyatro oyunu' rekorunu kırmış durumda.
Açılış oyunu olan 'Şahları da Vururlar' adlı oyunu, Ortaoyuncular'ın kuruluşunun 41. yıl dönümünde yeniden izleyicilerle buluşturmaya hazırlanan Ferhan Şensoy, ne yazık ki bu hayalini tamamlayamadı.

Kimbilir!
Topluluk, belki bu yarım kalan hayali, hayal olarak bırakmaz.

Büyük üstada sonsuz saygılarla.

İBB ŞEHİR TİYATROLARI EKİM AYINDA 3'Ü YENİ, 19 OYUNLA SEYİRCİYLE BULUŞUYOR

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları, Ekim ayında 3'ü yeni, 19 oyunla seyirci karşısına çıkıyor.

Ekim ayında tiyatroseverleri klasiklerden yeni yazarların oyunlarına zengin bir repertuvar bekliyor.



Fotoğraf: Tatlı Kaçık

Yeni oyunlarımız Yaftalı Tabut, Hayat Der Gülümserim ve Kimse Öyle Şeyleri Konuşmuyor Artık'ın yanı sıra İfigenya, Geçit, Antigone, Rüstemoğlu Cemal'in Tuhaf Hikâyesi, Veba, Kısraklı Kadın, Zehir, Matruşka, Tatlı Kaçık, Moby Dick, Can Yeleği, Çın Sabahta, 12. Gece, Hastalık Hastası, Sen İstanbul'dan Daha Güzelsin, Melek adlı oyunlarımız seyirciyle buluşacak.

Ekim 2021 Programı

İFİGENYA

Doğu ile Batı arasındaki ilk büyük savaş: Akha ordusu, Truva seferine çıkmak üzeredir. Birleşik ordu donanmasının sıkıştığı limandan kurtulup harekete geçebilmesi için rüzgâra ihtiyacı vardır. Başkomutan Agamemnon, Artemis'in kutsal geyiklerinden birini öldürdüğü için tanrıça da onun rüzgârını kesmiş ve herkesi bu limana hapsetmiştir. Doksan dokuz kralın ordusu hastalıktan kırılırken, öfkeyle bekleyen askerlerin gözü Agamemnon'dadır. Başkomutan'ın sadece kendisi ve makamı değil, başta ailesi olmak üzere, tüm ülke tehlikededir. Agamemnon'un yapabileceği tek bir şey kalmıştır: En değerli varlığı olan kızı Iphigenia'yı tanrılara kurban vermek!..

Euripides'in yazdığı **Serdar Biliş**'in yönettiği oyunda **Caner Çandarlı, Ceren Kaçar, Elvan Boran** rol alıyor. Oyun, 6-9 Ekim 2021 tarihleri arasında Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde, 20-23 Ekim, 27-30 Ekim tarihleri arasında Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi'nde.

TATLI KAÇIK

Mr. Tanner ile paylaştığı evinde, çöp toplayarak yaşayan, çevresindeki her şeye sonsuz bir sevgi ve şefkatle bağlı Opal'in kendi halindeki yaşamı üç davetsiz misafirin gelişi ile umulmadık şekilde değişir. Sol, Gloria ve Brad kendi hesaplarının peşinde Opal'in huzur dolu yaşamına giriverirler. Kendi kendine yetmeyi becerse de yalnızlıktan muzdarip Opal onları hayatına almak konusunda en ufak bir tereddüt bile duymaz ancak sonsuz bir iyi niyetle evinin kapılarını açtığı misafirleri sevgilerini paylaşmak konusunda Opal kadar istekli değildirler. **John Patrick**'in yazdığı, **Ahmet Leventoğlu** ve **Hasan Leventoğlu**'nun çevirdiği, **Naşit Özcan**'ın yönettiği oyunda, **Ayşe Kökçü, Çağlar Polat, Eylül Soğukçay, İbrahim Can, Mehmet Soner Dinç, Mert Aykul** rol alıyor. Oyun, 13-16 Ekim, 20-23 Ekim, 27-30 Ekim 2021 tarihleri arasında Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde.

YAFTALI TABUT (Yeni Oyun)

Adına tarihin dipnotlarında rastlayabildiğimiz, Türkiye'nin ilk kadın oyun yazarı, kuramcı, aktivist, sosyal ve siyasi yaşamın her alanında öncü Fatma Nudiye Yalçı'nın hikâyesi. 1920'lerde başlayan mücadelesine Dr. Hikmet Kıvılcımlı ve Nazım Hikmet de eşlik ediyor.

Bilgesu Erenus'un yazdığı **Yelda Baskın**'ın yönettiği oyunda **Bensu Orhunöz, Selin Türkmen, Ceren Hacımuratoğlu, Lale Kabul, Nazan Yatgın Palabıyık, Şenay Bağ, Yeşim Mazıcıoğlu** rol alıyor. Oyun, 6-9 Ekim 2021 tarihleri arasında Fatih Reşat Nuri Sahnesi'nde.

ÇIN SABAHTA

Zengin bir ailede yetişen Güneşi, ailesinin dayatmalarından kaçarak, kendi özgür yaşamını kurmak için mütevazı bir daireye taşınır. İdeolojilerine sıkı sıkıya bağlanmış olan Güneşi'nin boşlukta debelendiği yaşamına, hemen yan dairesine taşınan Feriha girer. Ömrü boyunca hayalini kurduğu 'damı akmayan eve' taşınmayı nihayet başaran Feriha'nın umudu ve mutluluğu, Güneşi'nin *dünyasına pek çok yenilik getirecektir*. **Nezihe Meriç**'in yazdığı **Hülya Karakaş**'ın yönettiği oyunda, **Ayşe Günyüz Demirci, Hülya**

Karakaş rol alıyor. Oyun, 20-23 Ekim, 27-30 Ekim 2021 tarihleri arasında Fatih Reşat Nuri Sahnesi'nde.

GEÇİT

Çıktıkları yolculukta dağ başında mola veren bir ağa ve maraba, saklandıkları yerden kontrol noktasını izlerler. İki kişi arasındaki ilişki aslında insanlığın varlığından beri mücadele ettiği mülkiyetçilik ve ezen-ezilenlerin hikâyesinin özeti gibidir.

Cem Düzova'nın yazdığı **Nihat Alpteki**'nin yönettiği oyunda **Gürol Güngör, Hasip Tuz, Emre Narcı, Müslüm Tamer** rol alıyor. Oyun 6-9 Ekim, 13-16 Ekim 2021 tarihleri arasında Kağıthane Sadabad Sahnesi'nde, 27-30 Ekim 2021 tarihleri arasında Gaziosmanpaşa Sahnesi'nde.



Fotoğraf: Veba

VEBA

Nobel Ödüllü yazar Camus'nün faşizm alegorisi olarak kaleme aldığı eserde, veba salgını sırasında yaşanan kaotik durum anlatılır. Karantina döneminde verilen mücadele, belirsizlik ve korkunun egemen olduğu bir dünya canlandırılıyor.

Neil Bartlett'in uyarladığı **Mehmet Ergen**'in çevirip yönettiği oyunda **Sevil Akı, Serdar Orçin, Murat Coşkuner, Emrah Can Yaylı, Burteçin Zoga, Tankut Yıldız, İrem Arslan, Özgür Dereli, Burak Davutoğlu, Ergun** Üğlü**, Cafer Alpsolay** rol alıyor.

Oyun, 20-23 Ekim, 27-30 Ekim 2021 tarihleri arasında Kağıthane Sadabad Sahnesi'nde, 6-9 Ekim, 13-16 Ekim 2021 tarihleri arasında Gaziosmanpaşa Sahnesi'nde.

MATRUŞKA

Bir kadın... bir erkek... bir ilişki... kavgalar, çatışmalar, ayrılıp barışmalar, kopamayışlar... Varoluştan bugüne değişmeyen rutine, iki insanın birbirini tanıma, anlama, bir arada yaşama mücadelesine yeniden ve farklı bir yorumla yaklaşan Matruşka, ilişkilerde ideali arama uğraşını mercek altına alıyor.

Erkek: İlginç bir şey bu, gittikçe küçülüyor baksana.

Kadın: Açtıkça hem küçülüyor hem de ortaya dökülüyor her şey.

70 kuşağı yazarları arasında yer alan Tuncer Cücenoğlu, toplumsal içeriğin ağır bastığı oyunlara imza atmıştır. Hemen hemen bütün oyunlarında basit ve yalın bir durum üzerinden toplumsal sorunlara eğilen yazar, yaşanan gerçeklerden yola çıkarak kaleme aldığı oyunlarında, yakın tarihimizdeki önemli olaylardan kişilere, topluma egemen olan korkulardan mesleki zorluklara, insanların içine düştüğü çıkmazdan yaşam mücadelesine kadar pek çok konuya değinir.

Tuncer Cücenoğlu'nun yazdığı **Bora Seçkin**'in yönettiği oyunda **Cem Karakaya, Derya Yıldırım** rol alıyor.

Oyun, 20-23 Ekim 2021 tarihleri arasında Gaziosmanpaşa Sahnesi'nde, 8, 9, 15, 16 Ekim 2021 tarihlerinde Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Evi'nde.

MOBY DİCK

Genç bir denizci olan Ishmael, dünyayı g**örmek için Kaptan** Ahab'ın balina gemisine yazılır. Balina avcısı Ahab, bir av sırasında tek bacağını kaybettikten sonra **ölümüne bir intikam duygusuyla yaşar ve denizlerin en büyük**, bilge canlısı beyaz balina Moby Dick'in peşinde okyanuslar geçer. Ishmael, heyecan dolu bu yolculukta, bir balina gemisi kaptanının doğayla olan içgüdüsel savaşının tragedyasına tanık olur.

Herman Melville'in aynı adlı romanından **Sebastian Armesto**'nun uyarladığı, **Seza Güneş**'in yönettiği oyunda **Arda Alpkıray, Berna Oğuzutku Demirer, Cem Baza, Deran Özgen, Direnç Dedeoğlu, Elif Verit, Hakan Örge, Pınar Pamuk** rol alıyor. Oyun, 7-9 Ekim 2021 tarihleri arasında Sultangazi Hoca Ahmet Yesevi Sahnesi'nde, 13-16 Ekim 2021 tarihleri arasında Musahipzade Celal Sahnesi'nde.

HASTALIK HASTASI

Argan hastalık hastasıdır. Evde bir doktor bulunursa hem istediğim zaman tedavi olurum, hem de cebimden beş kuruş çıkmaz düşüncesiyle, kızını bir doktorla evlendirmeye karar verir. Kızı ise bir başkasına âşıktır. Argan'ın sırf parasını seven karısı ise onu hem aldatmakta, hem de elinde avucunda ne varsa almaya çalışmaktadır.

Evin, her şeyden haberdar olan son derece zeki ve iş bilir hizmetçisinin gönlü bu duruma razı olmaz. Hakikatin ve aşkın kazanması için elinden geleni yapar.

Aşk gülücüklerinin sahtesini, gerçeğinden ayırmak zordur.

Hastalık Hastası, Klasik Fransız Tiyatrosu'nun kurucularından Moliere'in (1622 – 1673) yazdığı son oyundur. İlk

kez 1673 yılında sahnelenen oyunda Moliere, eleştirilerini mesleğini kötüye kullanarak zengin hastalarını sömüren doktorlara yöneltir.

Moliere'in yazdığı **Tolga Yeter**'in yönettiği oyunda **Barış Çağatay Çakıroğlu, Besim Demirkıran, Çağrı Büyüksayar, Çiğdem Gürel, Elif Verit, Ersin Sanver, Gün Koper, Hüseyin Tuncel, Sevinç Erbulak, Şirin Asutay, Şükrü Türen, Tuğçe Açıkgöz** rol alıyor. Oyun, 21-23 Ekim, 28-30 Ekim 2021 tarihleri arasında Sultangazi Hoca Ahmet Yesevi Sahnesi'nde.

ANTİGONE

Devletin olmazsa olmaz yasası, bireyin vicdanında karşılığını bulamazsa, iktidarın elinde tuttuğu iki ucu kızgın demir kimi yakar?

Sophokles'in binlerce yıl önce kaleme aldığı aynı adlı oyunundan uyarlanan Antigone'de; aynı savaşta birbirini öldüren, ama biri kahraman diğeri hain ilan edilen iki kardeşine de, son görevini yapmakta kararlı olan Antigone ile; devletin varlığıyla kendi varlığını eş tutan Kreon'un buyruklarından geri adım atmayan duruşu karşı karşıya geliyor.

İnsanlığın tüm kadim deneyimleri tarihe gömülürken yine de çözülmeyen, kaybolmayan çelişkilerimizi sahneye getiren "Antigone", dünden bu günü tartışıyor. **Sofokles**'in yazdığı, **Sabahattin Ali**'nin çevirdiği **Engin Alkan**'ın uyarlayıp yönettiği oyunda **Cengiz Tangör, Zafer Kırşan, Aslı Menaz, Gözde İpek Köse, Özgün Akaçça, Destan Batmaz, Onur Şirin** rol alıyor. Oyun, 14-16 Ekim 2021 tarihleri arasında Sultangazi Hoca Ahmet Yesevi Sahnesi'nde, 6-9 Ekim 2021 tarihleri arasında Üsküdar Musahipzade Celal Sahnesi'nde.



Fotoğraf: Hastalık Hastası

MELEK

Aktris Melek Kobra'nın günlüklerinden yola çıkılarak yazılan oyunda, kısacık bir ömre sığdırılan büyük aşk ve acılara tanıklık ederken, 1930'ların sanat hayatının içinde bir primadonnanın uyuşturucu bağımlılığı, hastalık, parasızlık ve yalnızlığa sürüklenişini izliyoruz.

Rüstem Ertuğ Altınay'ın yazdığı **Jale Karabekir**'in yönettiği oyunda **Yeşim Koçak** rol alıyor. Oyun, 22, 23, 29, 30 Ekim 2021 tarihlerinde Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Evi'nde, 6-9 Ekim, 13-16 Ekim 2021 tarihleri arasında Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi'nde.

KISRAKLI KADIN

Londra'da bir hastanede bebek bekleyen bir kadının rüya ile gerçek, terkettigi Anadolu topraklarıyla Batı arasında bocalamalarını, büyülü bir ortamda sunan oyun, daha önce İngiltere, Almanya, İsveç ve Hollanda'da sahnelendi. Şimdi ilk kez Türkiye'de.

Leyla Nazlı'nın yazdığı **Lerzan Pamir**'in yönettiği oyunda **Elçin Atamgüç, Pervin Bağdat, Gökçer Genç, Eylül Soğukçay** rol alıyor. Oyun, 6-9 Ekim 2021 tarihleri arasında Müze Gazhane Büyük Sahne'de.

CAN YELEĞİ

Mülteci bir Anne yeterince tanımadığı bir coğrafyada, savaşın bıçak gibi kestiği eski hayatına tutunup yeni olanla baş etmeye çabalar. Aynı kaderi paylaştığı komşusu da savaşın sürüklediği ve eşitlediği diğer kadındır. Anladığımızı sandığımız, anlamak istemediğimiz, zaman zaman öfkelendiğimiz durumlarla ilk defa yüzleşebileceğimiz bir öykü. Hepimiz aynı dünyada yaşıyorken, nasıl oluyor da ötekine dönüşüyoruz?

"Gerçekler; Gerçekleri görmezsen çarpar insanı, alır duvara çarpar". Denizyıldızı, hangi dileği taşıyor acaba, balıklar, yosunlar, hayat. Suyun içinde hayat var ama bize değil. Balıklar biliyor insan bilmiyor."

Modern dünyanın temel sorunlarına ışık tutan çağdaş kadın yazar Gönül Kıvılcım; Boğaziçi Üniversitesi'nde iktisat eğitimi aldıktan sonra yüksek lisansını Norveç'in Bergen Üniversitesi'nde kitle iletişim dalında tamamladı.

Gönül Kıvılcım'ın yazdığı **Nihat Alpteki**'nin yönettiği oyunda **Elçin Atamgüç** rol alıyor. Oyun, 13-16 Ekim 2021 tarihleri arasında Müze Gazhane Büyük Sahne'de.

SEN İSTANBUL'DAN DAHA GÜZELSİN

Bir ailenin üç kadını; anneanne, kız ve torun… Üçünün ortak yazgısı, aynı mekanda, dile gelenlerden daha çok içlerinden sessiz sedasız geçen cümlelerde gizli… Erkeklerin yalnız ve eksik bıraktığı yaşamlarında, birbirlerine tutunurken ve giderek birbirine benzerken, geçmiş, şimdi ve gelecek içiçe geçiyor. Sen İstanbul'dan Daha Güzelsin, İstanbul fonunda Ayfer, Başak ve Melis'in hikâyesini anlatıyor. Kadının değişmeyen hikâyesini…

“Kucağıma almışım seni… yürümüşüz beraber, çelik tellere bakmışım, çimentoya, karşıdan yeni yeni çıkan uzun binalara… yerdeki asfalta bakmışım… yolun yarısında yorulanların sigara dumanları arasından geçmişiz, ter kokusu her yer Allah kahretsin, “boğaz havasının içine ettiniz” diye bağırdım. ‘gel kız eve gidiyoruz, sen İstanbul’dan daha güzelsin’ O gün hayatımın en güzel günüymüş, meğerse…”

Murat Mahmutyazıcıoğlu’nun yazdığı, anlatı geleneğiyle tiyatronun çağdaş araçlarını buluşturan oyun, “üç anlatıcı’lı bir kurguyla ilerliyor. Mekânın birliğine hikayenin parçalanmışlığı ekleniyor ve farklı bir kurgu ortaya çıkıyor. Bu kurgu, geçmiş, gelecek ve şimdide çakılı kalmış üç hikâyeyi birleştiriyor. Zamanla üç hikâye de teklişiyor ve ‘kadın’ın hikâyesine dönüşüyor…



Murat Mahmutyazıcıoğlu’nun yazıp yönettiği oyunda **Esin Umulu, Şebnem Köstem, Yeliz Şatıroğlu** rol alıyor.

Oyun, 20-23 Ekim, 27-30 Ekim 2021 tarihleri arasında Müze Gazhane Büyük Sahne’de.

ZEHİR

Geçmişte yaşadıkları trajik kaybın ardından ayrılan çift, yıllar sonra bir araya gelmek zorunda kalır. Bu buluşma, acılı bir geçmiş hesaplaşmasına dönüşür. Karşı tarafın da neler hissettiğine dair eksik bırakılan taşlar yerine oturur. Kadın ve erkek dünyasının bakış açısına odaklanan eser Hollanda prömiyerinin ardından birçok dile çevrilmiştir.

Lot Vekemans’ın yazdığı Şaban **Ol**’un çevirip yönettiği oyunda **Sevinç Erbulak, Ahmet Saraçoğlu, Aslıhan Kandemir, Eraslan Sağlam** rol alıyor.

Oyun, 6-9 Ekim 2021 tarihleri arasında Müze Gazhane Meydan Sahne’de, 13-16 Ekim 2021 tarihleri arasında Fatih Reşat Nuri Sahnesi’nde.

KİMSE ÖYLE ŞEYLERİ KONUŞMUYOR ARTIK (Yeni Oyun)

Oyun, babalarını 12 Eylül’de kaybeden iki kız kardeşin birbirleriyle ve aileleriyle yaşadıkları çatışmaları, yakın tarihimizde yaşadığımız toplumsal travmalar çerçevesinde ele alıyor.

Şirin Gürbüz’ün yazdığı **Emre Koyuncuoğlu**’nun yönettiği oyunda **Bora Seçkin, Radife Baltaoğlu, Kutay Kırşehirlioğlu, Ebru Üstüntaş, Hazal Uprak, Can Alibeyoğlu, Kamer Karabektaş** rol alıyor. Oyun, 20-23 Ekim, 27-30 Ekim 2021 tarihleri arasında Müze Gazhane Meydan Sahne’de.

HAYAT DER GÜLÜMSERİM (Yeni Oyun)

Yıllarca olağanüstü kadın karakterlere hayat vermiş bir oyuncu, AVM yapılmak üzere yıkılacak bir sahneye veda eder. Anlatılmaya değer bulunmayan farklı sınıflardan kadınların sıcak ve aşina hayat hikâyeleri, ilk kez aktarılır.

Özen Yula’nın yazıp yönettiği oyunda **Sema Keçik, Serkan Bacak** rol alıyor. 20-23 Ekim, 27-30 Ekim 2021 tarihleri arasında Üsküdar Musahipzade Celal Sahnesi’nde.

RÜSTEMOĞLU CEMAL’İN TUHAF HİKÂYESİ

Osmanlı İmparatorluğu’nun son demlerinde, Girit’teki yurtlarından sürgün edilen bir ailenin İstanbul’a Çanakkale’ye ve nihayet Ayvalık’a uzanan maceralı yolculuğu. Rüstem’in, Cemal’in ve hayatlarındaki diğer insanların kimi zaman gülünç kimi zaman hüzünlü ama sımsıcak hikâyeleri.

Fotoğraf: Moby Dick

Cengiz Toraman’ın yazıp yönettiği oyunda **Esen Koçer, Levent Üzümcü** rol alıyor.

Oyun, 6-9 Ekim, 13-16 Ekim 2021 tarihleri arasında Ümraniye Sahnesi’nde.

12. GECE

Shakespeare’in en sevilen komedilerinden biri olan 12. Gece’de, ikiz kardeşler Viola ve Sebastian, bir gemi kazasından sonra, birbirlerini öldü sanıp ayrı düşerler. Viola, Illyria dükü Orsino’nun hizmetine girebilmek için erkek kılığına girer. Orsino adına güzel Olivia’ya kur yapmakla görevlendirilir. Olivia ise kardeşinin ölümünden sonra yastadır ve ayağına gelen herkesi geri çevirmektedir, ta ki şimdi erkek kılığındaki Viola’ya aşık olana dek. Bu sırada, Olivia’nın dayısı Tobi, tutucu hizmetkâr Malvolio’ya şamatalı bir oyun oynarak, bu cümbüşlü kimlik yanılması ve karşılıksız aşk hikâyesini iyice kızıştırır. **William Shakespeare**’in yazdığı, **Serdar Biliş**’in yönettiği oyunda **Ali Gökmen Altuğ, Bennu Yıldırımlar, Doğan Şirin, Emrah** Özertem**, Ersin Umulu, Gürkan Başbuğ, Mehmet Avdan, Neşe Ceren Aktay, Nilay Bağ, Özge Kırdı, Özge** Özder**, Seda Fettahoğlu, Senan Kara Tutumluer, Tolga Yeter** rol alıyor. Oyun, 20-23 Ekim 2021 tarihleri arasında Ümraniye Sahnesi’nde.

İyi seyirler…

CAMUS'NÜN İSYAN ÇIĞLIĞI



OĞUZ K. OĞUZ



"Bir kenti tanımanın en bildik yollarından biri de insanların orada nasıl çalıştığına, orada birbirlerini sevip sevmediğine ve nasıl öldüğüne bakmaktır." Albert Camus | Veba

130 yıllık Hasanpaşa Gazhanesi'nin, uzun soluklu ve çok yönlü bir restorasyon projesiyle dönüştürülmesi sonucu İstanbul'a kazandırılan Müze Gazhane, Şehir Tiyatroları'nın yeni yuvası oldu. Oldukça geniş bir alana yayılan ve diğer bütün sanat dallarının da kendini ifade edebileceği sanatsal platformda, büyük sahne ve meydan sahne olmak üzere iki farklı performans sahnesi yer alıyor. Tabi bu arada deprem dayanıklılık raporu gerekçesiyle listeden çıkarılan Kadıköy Haldun Taner Sahnesi, kurum adına yaşanan hüzünlü bir gelişme.

Şehir Tiyatroları'nda, geçtiğimiz sezonda başlatılan bir takım yenilikler ve dönüşümler göze çarpıyor. Kısmen zorunlu olan bu değişimler, alışılagelmiş kalıpların bir parça dışında. Küresel salgının etkisi yüzünden yeniden planlanan repertuvar, belki de kurum tarihinin en gösterişsiz, en yalın sahnelemelerine yol açtı. Küçük kadrolarla, minimal dekorlarla ve tek perdelik oyunlarla oluşturulan 'Sezon:Minimal', kalabalık kadrolu, büyük yapımlara aşina olan izleyici kitlesinde, bir parça hayal kırıklığı yaratmış olabilir.

Ayrıca; Opera ve Bale'de görmeye alıştığımız düzenle yola çıkan Şehir Tiyatroları'nda, alternatifli oyuncu kadrolu planlama, oldukça ilginç bir deneyim sunuyor. Peki nedir bu ilginç deneyim! Örneğin; sahnelenen bir oyunu, dönüşümlü olarak, farklı temsillerde, alternatif kadrodan izleme şansına sahipsiniz. Mavi ve kırmızı ekip olarak adlandırılmış bu iki farklı kadro, size

oyuncu yorumculuğu anlamında önemli bir zenginlik kazandırabilir.

Belki benim gözümden kaçmış olabilir. Ama bu noktada; hangi akşam, hangi kadronun sahne alacağına dair bir bilgiye rastlamadım. Bu biraz izleyicide belirsizlik duygusu uyandırıyor. Sahne üstünde gördüğünüz an'a kadar kadrodan haberiniz olmuyor. Sürpriz yumarta etkisi!

Bir diğer değişiklik ise, daha önce minimal düzeyde olan 'kurum dışı yönetmen' ile oyun sahneleme yüzdesi, geçtiğimiz sezon yüksek yüzdeli bir seviyeye ulaştı. Genel Sanat Yönetmenliğinin bir kararı olarak öne çıkan bu durumu, olumlu yönden ele alacak olursak, farklı disiplinlerden gelerek, kendi anlatım dilini kullanarak, Şehir Tiyatroları'nın anlatım diline zenginlik kazandırdığını söyleyebiliriz. Olumsuz tarafından ele alırsak, 107 yıllık tarihe sahip, Türkiye'de tiyatronun varlığına yol açmış köklü ve bir o kadar da profesyonel teknik ve yaratıcı ekibe sahip bir kurumda, kadrolu yönetmenlerin oyun sahnelememesi, başka sorgulamalara da yol açabilecek noktada.



Genel Sanat Yönetmeni olarak görev aldığı ilk yılında, küresel salgın tehdidi ile karşı karşıya kalan Mehnet Ergen açısından, süreç tam bir talihsizlik. Geçtiğimiz sezon neredeyse perde açamadan kapanan Darülbedayi ve 'Sezon:Minimal' repertuvarı kapsamında sahneleneceği ilan edilen 'Veba' adlı oyunun kaderi yeniden çizildi.

Fransız yazar ve filozof Albert Camus'nün, dünyada en çok okunan kitaplar arasında yer alan Veba (La Peste,1947) adlı romanı, Neil Bartlett uyarlaması, Mehmet Ergen çevirisi ve rejisi ile İBB Şehir Tiyatroları sahnelerinde tiyatroseverlerle buluşuyor. Kadıköy Gazhane Müze Büyük Sahne'de sahnelenen oyunun, izlediğim oyuncu kadrosunda, İrem Arslan, Özgür Dereli, Burak Davutoğlu, Ergun Üğlü ve Cafer Alpsolay yer alıyor.

Camus'nün varoluşçu felsefesinin dışında kaleme aldığı kitap, yaşananlardan rahatsızlığını vurguladığı bir nevi otobiyografik bir roman. 1913 yılında Cezayir, Mondovi-Dréan doğumlu olan, Albert Camus, I. Dünya Savaşında babasını kaybedince annesi tarafından büyütülmüş, 1940 yılında Paris'e gelmiş ve romanını anayurdunu işgal eden Fransa'ya bir tepki olarak yazmıştı.

1947 yılında yazdığı romanda, pek çok kişi tarafından II. Dünya Savaşı'nın ardından, Fransa ve tüm dünyayı tehdit eden, Nazi işgalini de vebaya benzetmiş olduğu ve romanında bu analojinin de yer aldığı öne sürülür. Absürd bir kurguyla yazılan roman, Camus'un en dikkat çeken romanlarından biri.

Dekor ve kostümün sadece tamamlayıcı unsur olarak kullanıldığı sahne düzeninde, oyunculuk ve tema, oyunun nabzını elinde tutuyor. Bu tarz rejilerde, oyuncunun gerçek anlamda karaktere bürünmesi, içselleştirmesi, izleyiciyi oyunun içinde tutabilecek en önemli nokta. Sadece metin ezberleme yeteneğinin asla yeterli olamayacağı bu rejide, önemli bir ekip uyumu yakalandığını söyleyebilirim.

Oyun bir bütündür. Oyunculuklar da bu bütünün tamamlayıcı bir parçası. İrem Arslan'nın merkez rolü üstlendiği oyunda, Özgür Dereli, Burak Davutoğlu, Ergun Üğlü ve Cafer Alpsolay rol alıyor. Beş kişilik kadroda yer alan her bir oyuncunun sergilediği performans alkışı hak ediyor.

90 dakika ve tek perdede sahnelenen bir dünya klasiğini, seyir hanenize eklemenizi öneririm.

HOŞNUTSUZLUKLAR PRENSİ HAMLET ÜZERİNE

Atılım Üniversitesi
sibel.izmir@atilim.edu.tr



DR. ÖĞR. ÜYESİ SİBEL İZMİR

Shakespeare'in *Hamlet* isimli oyunu dünya tiyatrosunun en önemli ve ilgi çekici yapıtları arasındadır ve yazılışının ve sahnelenmesinin üzerinden dört yüzyılı aşkın bir süre geçmiş olmasına rağmen, oyun ve başkişisi Hamlet üzerine yapılan tartışmalar hala devam etmektedir. Shakespeare'in en çok bilinen trajedilerinden biri olan oyun, içerdiği anlamı kavramaya ve özümsemeye çalışırken ortaya çıkan sayısız soru sebebiyle bazı eleştirmenler tarafından "problem oyun" olarak sınıflandırılmıştır (Mack ve Boynton l). *Hamlet*'in "problem oyun" olarak görülmesinin en önemli nedenlerinden biri oyunun kahramanı Hamlet'in esrarengiz ve çelişkilerle dolu olan kişiliğinde yatmaktadır. Söz konusu karakter o kadar canlı ve çekicidir ki okuyucular/izleyiciler kendilerini oyunun en başından itibaren Hamlet'in melankolik dünyasının gizli köşelerinde gezinirken buluverirler. Bu sebeple, çelişkiler adamı Hamlet üzerine yapılan eleştiriler günümüzde hala devam etmektedir ve benzer eleştirilerin gelecekte de devam edeceği aşikârdır. Ayşegül Yüksel'in *William Shakespeare: Yüzyılların Sahne Büyücüsü* başlıklı kitabının "Ortaçağdan Rönesans'a Geçişin Trajedisi: Hamlet" bölümünde, "yoz bir düzende aynı anda 'aydın', 'oğul' ve 'prens' konumunda bulunmanın trajedisi" (126) olarak değerlendirdiği *Hamlet*, başkarakterin Ortaçağ ve Rönesans dönemlerinin değerleri arasında nasıl sıkışıp kaldığını anlamak açısından çok önemlidir.

Yüksel'in kitabında etraflıca incelediği ve öne sürdüğü gibi Hamlet (125-146), aynı zamanda çelişkilerin prensidir. Hamlet'in kişiliğini nitelemek için olumlu ve olumsuz pek çok sıfat kullanılabilir: melankolik, entelektüel, karizmatik, sorgulayan, öfkeli, durağan, âtıl ve hatta korkak. Tüm bunlara ek olarak, *Hamlet* oyununun hafızalara kazınmış prensi Hamlet, tam bir hoşnutsuzluk ve tatminsizlik abidesidir. Türkçe'de tek bir sıfat ile karşılık bulamayan ve İngilizce'de "malcontent" olarak anılan bu kavramı anlamak ve oyunun başkişisinin neden "malcontent" yani huzursuz, tatminsiz, doyumsuz, hoşnutsuz ve memnuniyetsiz kişilere özgü özellikler taşıdığını görmek için bu kavramı ele almak gerekir. Hamlet'in en baskın özelliklerinden biri olan bir kavrama bu zamana kadar çok da ilgi gösterilmemesinin en temel sebebi, daha çok Ben Jonson ve John Marston'ın oyunları ile sahnelere taşınan ve hoşnutsuzluk özelliği çok baskın olan bu tarz karakterlerin aslında bir "tip" olmasıdır. Shakespeare'in Hamlet karakteri, bir "tip" veya "tipleme" olarak değerlendirilemeyecek kadar derin ve çok boyutludur. Ancak, yazar belli ki kendi döneminin tiyatro oyunlarında moda haline gelmeye başlayan bu karakter özelliklerini *Hamlet*'te de yansıtmayı uygun bulmuştur. Goethe'nin ünlü romanı *Wilhelm Meister'ın* Çıraklık Yılları adlı eserinde belirttiği gibi "Hamlet, kendisine verilen barbarca cinayet göreviyle ezilmiş şiirsel ve duyarlı bir ruhtur" (akt. Cantor 24) ki bu durum bir bakıma Hamlet'in hoşnutsuzluğunu haklı çıkarır. O halde, sorulması gereken şudur: Hamlet neden tatminsiz bir kişiliktir? Oyun boyunca neredeyse hiçbir şeyden veya kimseden memnun değildir: başta kendisi ve annesi, arkadaşları, sevdiği kadın Ophelia, Kral ve saray mensupları, Danimarka ve nihayetinde tüm dünya Hamlet'in hoşnutsuzluk, tatminsizlik ve huzursuzluğunun baş sebepleri gibi görünmektedir. Hamlet'in içinde bulunduğu hoşnutsuz ve tatminsiz olma durumu ve bu durumu tetikleyen etkenler dört ana başlık altında toplanabilir: Hamlet'in kendisi, duygusal olarak bağ kurmuş olduğu iki kadın Gertrude ve Ophelia, Kral ve saray mensupları ve son olarak dünya ile kurduğu ilişkilerde yaşadığı hoşnutsuzluk ve memnuniyetsizlik. Hamlet'in hoşnutsuzluğunu incelemeden önce, söz konusu kavramın tarihsel bağlamını açıklığa kavuşturmak gerekir.

James Keller *Princes, Soldiers and Rogues-The Politic Malcontent of Renaissance Drama* isimli kitabında, hoşnutsuzluk kavramının tarihsel gelişimine yer verdikten sonra, söz konusu kavramı şu şekilde açıklamaktadır: Hoşnutsuz kişi, toplumsal ve siyasal konumunda rütbe düşüşü yaşayan ya da kendisine layık gördüğü ödülleri elde etme girişimlerinde engellendiği için dünyadan nefret etme noktasına gelmiş bir karakterdir. Yaşadığı hayal kırıklığının sonucunda duyduğu hüsran, kendisini tiksindiği her şeye ayrım gözetmeksizin sövmesine ve dertler denizine karşı harekete geçmesine veya zorla, kurnazlıkla ya da manipülasyon yoluyla arzu ettiği şeyleri ele geçirmesine neden olur (12-13).

Keller kitabında üç tür hoşnutsuz tip olduğunu söyler: prensler, askerler ve kötü adamlar. Bazı durumlarda, bu sınıflandırmalar birbirleriyle iç içe girebilir. Keller, çalışmasında Neil Wood'un tanımlamasına değinerek, hoşnutsuzları oluşturan üç tipin üç siyasal eylem ile ilişkilendirildiğini öne sürer: "yepyeni bir düzen kurulması" (hoşnutsuz kötü adam), "var olan düzenin devam ettirilmesi" (hoşnutsuz prens) veya "var olan düzeni yenileştirme" (hoşnutsuz asker) (13). Hiç kuşkusuz, bir prens olan

Hamlet, ikinci türe aittir ve babasının ölümünden önce var olan düzeni devam ettirme arzusu içindedir.

Hamlet'in hoşnutsuzluğunun ilk ve ana nedeni prensin kendisidir. Bu durum iki sebepten ötürü ortaya çıkar. Birincisi, Hamlet, annesi Gertrude'un (ölen kral Hamlet'in kardeşi ve prensin öz amcası olan) Claudius ile olan evliliğini ensest bir evlilik olarak görür. İkincisi ise Hamlet, babasının hayaletinin ortaya çıkmasından sonra amcasından intikam alacak itici gücü bir türlü kendisinde bulamaz. Hamlet, kendine sorduğu varoluşsal sorular ile tiyatro tarihine adını kazımıştır. Babasının öldürüldüğünü öğrenmeden önce bile Hamlet, kendi yaşamının değerini varoluşsal bir kaygı ile sorgular: "Hayatımın bir iğne kadar değeri yok" (66). Daha oyunun başında yer alan bu sahnede açıktır ki Hamlet ne kendi varlığını önemser ne de yaşamını kaybetme korkusu içindedir. Doğal olarak, kendisinden hoşnut olmama durumu babasının ölümü ve annesinin hızlı evliliğinden sonra görünür hale gelir. Bu durum, Hamlet'in birinci perdede yer alan ve annesinin amcası ile alelacele evlenmesinin kendisine verdiği acıyı yansıttığı ilk iç konuşmasında seyirciye açıklanır. Burada, annesinin "zayıflığı" karşısında Hamlet'in hissettiği öfke ve kırgınlık o kadar güçlüdür ki Hamlet, annesinin günahını kendi varlığına yansıtıp adeta "erimek", yok olmak istemektedir. "Ah, şu kaskatı beden eriyip çözülseydi, / Bir çiğ damlasına dönseydi keşke!.." (50) dizelerinin ardından Hamlet kendisini, annesinin ensest evliliğinden ötürü ne kadar lekelenmiş hissettiğini anlatır. Bu sahnede açık bir biçimde görüldüğü gibi Gertrude'un kayınbiraderi ile olan "yakışıksız" evliliği ve cinsel arzusu Hamlet'i o kadar tiksindirmektedir ki Hamlet bu evlilik karşısında "kendini kirlenmiş hisseder" (Dodsworth 46).



Hamlet'in hoşnutsuzluğunun temelinde yatan ikinci ve en önemli neden ise prensin kendisi ile olan ilişkisinde saklıdır; yani babasının amcası tarafından öldürülmesinin intikamını amcasından bir türlü alamaması Hamlet'in kendi ile yaşadığı büyük bir memnuniyetsizlik ve hayal kırıklığına dönüşür. Claudius'un suçluluğundan emin oldukça kendisinden memnuniyetsiz olma durumu daha da çok artmaktadır. Hamlet iç hesaplaşma yaptığı bir sırada tesadüfen kendini, acısını ustalıkla dışarı vuran bir aktörle karşılaştırır ve şunları söyler: "Oysa ben, uyuşuk, miskin bir sefil, / Hayalcinin biriyim!" (109). Kendi ile yaşadığı memnuniyetsizlik bu dizlerde açıkça görülür. Hamlet amcasının, babasını öldürdüğü gerçeğini artık bilmesine rağmen harekete geçememektedir. İntikam alevi ile yanıp tutuştuğu çeşitli sahnelerde bile Hamlet aslında ne zaman harekete geçeceğini bilmemektedir. Norveç prensi Fortinbras'ın yiğitlik haberlerini duydukça, edilgen kaldığı için hissettiği suçluluk duygusu daha da artar. Fortinbras ihtirasları uğruna binlerce askeri feda edebilirken, Hamlet babasının öldürülmesine ve annesinin "lekelenmiş" olmasına rağmen nasıl sessiz ve hareketsiz kalabildiğini sorar kendi kendine.

Hamlet'in hoşnutsuzluğunun bir başka sebebi duygusal bağ kurmuş olduğu iki kadındır: annesi Gertrude ve sevdiği kadın Ophelia. Oyunun en başından Hamlet'in annesine karşı hissettiği memnuniyetsizliğin sebebi, Gertrude'un Kral Hamlet'in ölümünün üzerinden henüz iki ay geçmiş olmasına rağmen Claudius ile evlenmiş olmasından kaynaklanır. Ona göre, böylesine hızlı ve günahkâr bir evliliğin nedeni Gertrude'un şehvet düşkünlüğüdür ve bu şehvet Hamlet'in dizelerine şöyle yansır: "Bir ay içinde, / O sahte gözyaşlarının tuzuyla yanan gözlerinin / Kırmızılığı bile gitmeden, / Evlendi. Ah, bu ne haince telaş, / Böyle hemen günah çarşaflarına koşuvermek!" (51). Ne ki Hamlet'in annesinin evliliğinden dolayı yaşadığı hayal kırıklığı o kadar büyüktür ki prens bu hüsran sebebiyle tüm kadınları aynı kefeye koyarak genelleme yapar ve tüm kadınların dönek/zayıf olduğunu söyler. Gertrude'un Kral Hamlet'e duyduğu sevgi ve aşkın uçup gitmiş olması ve cinsel açlığını kontrol etmedeki zayıflığı tüm kadınlara genellenmiş ve kadınları Hamlet'in gözünde zayıf ve dönek yaratıklar haline getirmiştir. Üçüncü perde, ikinci sahnede, oyun-içinde-oyun sahnelenmeden hemen önce, Hamlet Ophelia ile konuşurken, oyunun prolog kısmının kısa oluşunu kadınların aşkına benzetir:

Hamlet: Bu önsöz mü, yoksa yüzüğün içine kazınmış mani mi?

Ophelia: Evet, kısa sürdü, Lordum.

Hamlet: Kadın aşkı gibi. (III, ii, 126)

Bununla bağlantılı olarak, Hamlet'in Ophelia'yı iğneleyici tavrı onun tüm kadınlardan hoşnutsuz olduğunun göstergesidir. Ophelia oyundaki en dürüst karakterlerden biridir; buna rağmen Hamlet'in aşağılamalarına maruz kalacaktır ve Davison'a göre sonunda Ophelia Hamlet'in annesinin işlediği günahın kurbanı haline gelir (20). Annesine duyduğu öfke ve güvensizliği Ophelia'ya yansıtan Hamlet, genç kadını "günahkâr yetiştiricisi" olarak görmektedir (116); ona bir manastıra kapanıp bekaretini korumasını öğütler: "Git manastıra kapan. Kalıp da günahkâr yetiştirmenin ne gereği var?" (116). Hamlet burada açıkça Hristiyanlık inancına göre günahın ebeveynlerden çocuklara aktarıldığı görüşüne değinmektedir ve annesinin günahının kendisine geçtiğini düşünmektedir (Mack ve Boynton 76). Ona göre Ophelia artık sevdiği o masum kız değildir; bir kadın olarak o artık diğer kadınlardan biridir -- aldatan kadın milleti. Hamlet'in tüm kadınlardan hoşnutsuz olma durumu ve memnuniyetsizliğini, hatta öfkesini şu şekilde geneller: "Boyalarını filan da duymadım sanma. Tanrı size bir yüz vermiş, siz bir başkasını yapıyorsunuz kendinize. Çalkalıyor, kırıtıyor, havalı konuşuyorsunuz. Tanrı'nın yarattıklarına adlar takıyor, hoppalık edip cahilliğe vuruyorsunuz. Hadi hadi, karnım tok artık bunlara" (117).

Hamlet'in, Kral Claudius ve Elsinore sarayının mensuplarıyla olan ilişkisi hoşnutsuzluğunun bir diğer sebebidir. Amcasının, babasının katili olduğunun farkına varmasından önce bile Claudius'a olan duyguları samimi ve sıcak olmaktan uzaktır: Claudius Hamlet'i yeğeni ve oğlu olarak tanımlarken, o amcasını şu şekilde betimler: "Hısımdan yakınca, soydan uzakça!" (48). Ne var ki Hamlet'in amcasına karşı hissettiği olumsuz duyguların sebebi hiç şüphesiz Claudius'un, Gertrude ile hızlıca yaptığı ensest evlilikle, ölmüş kralın yerini almasıdır. Babası ile Claudius'u sürekli olarak karşılaştırdığı sahneler bunun bir göstergesidir. Hamlet'e göre güneş tanrısı Hyperion kadar asil ve yakışıklı olan Kral Hamlet ile mukayese edildiğinde, Claudius şehvet düşkünü çirkin bir adamdır. Bu mukayeselerin sebebi, Hamlet'in kötülüklerle bezenmiş amcasının Kraliçe Gertrude ile evlenip, tanrılar kadar muhteşem olan Kral Hamlet'in yerini almaya çalışmasından kaynaklanır. Hamlet'in Danimarka'nın yeni kralını, dostu Horatio'ya hicvederek resmedişi prensin hoşnutsuzluğunu anlamak açısından çok önemlidir: "Jüpiter kendisi yaşarken bu topraklarda / Çekip aldılar onu tahtından sonsuza dek / Ve şimdi tam bir tavus kuşu yerinde oturan." (132). Bu konuşmada yer alan 'pajock' kelimesi 'peacock' yani tavuskuşu demektir ve şehvet düşkünlüğünü ve kibri simgelemektedir (Mack ve Boynton 89). Tabii ki Hamlet'in Claudius'a karşı hissettiği hoşnutsuzluk, seyircilerin de kralların ahlaksızlıklarını görüp, Claudius'un, tahtı neredeyse bir tanrı kadar muazzam olan bir önceki kraldan planlanmış bir cinayet yolu ile nasıl çaldığını anlamaları açısından da çarpıcıdır (Mack 101).

Yine de, Hamlet'in saray ile ilgili memnuniyetsizliğinin tek sebebi Claudius değildir. Elsinore sarayındaki kralın dalkavukları da Hamlet'i en az Claudius kadar huzursuz etmektedir. Oyunun başında Marcellus'un dediği gibi "Danimarka'da bir şeyler kokuşmuş" (67). Bu kokuşmuşluk ve çürümüşlük Claudius'un Kral Hamlet'i öldürmesiyle başlayıp, saray mensuplarının Hristiyanlığa göre de günah olan Claudius ve Gertrude arasındaki ensest evliliği kabullenmeleri ile daha da artar (Mack ve Boynton 26).

"Bütün bunlar olup biterken, / Sizlerin görüşünü de almayı ihmal etmedik" (46). Claudius'un saray halkına kendisine verdikleri destek ve bilge davranışlarından dolayı teşekkür ettiği bu sahnede ironik bir durumdur. Belli ki Elsinore Sarayındaki hiç kimse, ne Claudius ve Gertrude arasındaki günahkâr ve ensest evliliğe ne de bu evliliğin çok hızlı gerçekleşmiş olmasına karşı çıkmışlardır çünkü Hamlet dışında, Kral Hamlet'i herkes unutmuş gibi görünmektedir. Hamlet'in bu durum karşısında hissettiği öfke saray mensuplarının parlak kıyafetlerini eleştirdiği ve sarayda hiç kimsenin ölmüş Kral Hamlet için yas tutmadığının ima edildiği sahnede açıkça görülür.

Elsinore'daki insanların yeni kralları ile mutlu olmalarının altında yatan sebep Claudius'u çevreleyen dalkavuklardır. Polonius, Rosencrantz, Guildenstern ve Osric, Claudius'u pohpohlamak amacıyla Hamlet'i kandırıp, arkasından iş çevirmeye çalışanların başında gelmektedirler. İkinci perdede, Polonius ile olan konuşmasında Hamlet "Evet bayım / Bu dünyada namuslu olmak / On binde bir olmaktır." (93) dediğinde çevresini sarmış olan yalancı ve ikiyüzlü insanlara karşı hissettiği hoşnutsuzluk ortadadır.

Hamlet çevresindeki insanların sahtekârlığının farkında olup, kimin dalkavuk olduğunu keskin zekâsı ile kolayca ayırır ve bu kişileri alaycı bir dille yerin dibine sokar. Üçüncü perdede Polonius ile yaptığı sohbet sırasında, gördükleri bir bulutun şekli üzerine yorum yaparlarken, Polonius'un salt dalkavuklukla Hamlet'in yorumlarına göre kendi yorumlarını değiştirdiği sahne bu açıdan çok çarpıcıdır. Benzer bir durum, saraydaki bir diğer Kral yaltakçısı olan Osric ile de olur -- Osric hava durumu sohbeti yaptıkları bu sahnede Hamlet'in alaycı tavrından kaçamayacaktır.

Tüm bu diyaloglardan anlaşılacağı üzere, sarayda, oyundaki en saygın karakterlerden biri olan Horatio dışında, Hamlet'in güvenini hak eden hiç kimse yoktur. Elsinore sarayındaki neredeyse tüm ilişkilerin aldatmaca ve ikiyüzlülük üzerine kurulu olduğunu görmek Hamlet'in insanlığa olan güvenini ve inancını kökten sarsmıştır. Yaşadığı

bu derin hayal kırıklığını Hamlet tüm insanlık için genelleyecek ve artık ne kadınlarla ne erkeklerle hoşnutluk içinde bir bağ kurabilecektir:

> Nasıl bir şaheser şu insan! Ne kadar soylu akıldan yana, melekeleri ne kadar sınırsız; endamıyla, hareketiyle ne kadar kusursuz ve göz alıcı; davranışlarında bir melek sanki, kavrayışında nerdeyse bir tanrı: En güzel yaratığı dünyanın, canlıların üstün örneği! Oysa, benim için tek bir toz zerresi. Hoşlanmıyorum bu adamlardan artık... kadınlardan da, gülüşünle bunu ima ediyorsan eğer (99).

Bu sahnede açıkça görüldüğü üzere, Hamlet'in insanlığa olan inancı derinden yara almıştır. Bir Rönesans dönemi aydını olarak insan türünün değerinin farkında olsa bile, konuşmalarından birinde insanlar toza benzetilir. Hamlet'in bu karamsar tavrı, Hartley Coleridge'in "Hamlet'in Karakteri Üzerine" başlıklı yazısında ele alınmıştır. Coleridge'e göre bu sahnedeki cümleler Hamlet'in yaşayan, soylu bir insan türüne inanmadığı anlamına gelmez, ancak "umut kaynağı onun içinde o kadar kurumuştur ki, bu kaynak artık ölümsüzlük ve ebediyet ümidi ile" akamamaktadır" (Coleridge 193).

Hamlet'in hoşnutsuzluğunun özelden genele giden bir süreç izlediği çok nettir. Başka bir deyişle, babasının, amcası Claudius'un ihanetine kurban gitmesi ve amcası ve annesi Gertrude arasındaki ensest evlilik ile başlayan kişisel hayal kırıklığı, genelleme yöntemi ile tüm insanlık ve dünyayı çevrelemiş bir hastalık gibi görünmektedir. Hamlet'in dünyadan memnun olmama durumu ilk olarak birinci perdede yer alan iç konuşmasında ifade edilir. Bu sahnede Hamlet'in karamsarlığı doruk noktasındadır. Artık dünya gibi hayat da tatsız tuzsuz bir şey haline gelmiştir.

> Ah, şu kaskatı beden eriyip çözülseydi,
>
> Bir çiğ damlasına dönseydi keşke!
>
> Ya da, o Ebedi Varlık,
>
> Kendini öldürmeyi yasaklamamış olsaydı insana.
>
> Ah Tanrım!
>
> Öyle sıkıcı, yavan, boş ve yararsız geliyor ki her şey bana şu dünyada.
>
> Yazık, ah, çok yazık!
>
> Her yanını ot bürümüş bir bahçe,
>
> Tohuma kaçmış baştan başa.
>
> Doğada çürümüş, kokuşmuş ne varsa onlara kalmış her yer.
>
> Böyle mi olacaktı ... Öleli daha iki ay oldu; yok yok iki ay bile değil!
>
> Ne mükemmel bir kraldı! Bununla kıyaslandığında, O bir Hyperion'du
>
> Buysa bir Satir. Nasıl da severdi annemi! (50)

Hamlet'in hoşnutsuzluğunun içsel ve dışsal nedenleri ele alındığında ve yaşadığı hayal kırıklığı düşünüldüğünde, hayatının da hüsranla noktalanması doğaldır. Lawrence Olivier tarafından uyarlanan *Hamlet* isimli filmin girişinde, Olivier'ın da dediği gibi *Hamlet*, "kararsız kalmış bir adamın hikayesidir" ve Hamlet'in yaşadığı ikilem aslında onun derin düşüncelerinden ve bu düşüncelerin artık saplantı haline gelmesinden kaynaklanır (Davison 22). Çevresini kuşatan şehvet düşkünlüğü, ihanet ve sahtekârlık Hamlet'in hem dış dünya hem de kendi varlığına karşı hissettiği derin düş kırıklığını haklı çıkarmaktadır.

KAYNAKÇA

Cantor, A. Paul. *Hamlet*. London: Cambridge University Press, 1989.

Coleridge, Hartley. "On the Character of Hamlet". *Critical Responses to Hamlet Vol.2.* (Ed. David Farley-Hills). New York: Ams Press, 1995: 190-203.

Davison, Peter. *Hamlet: Text and Performance.* Hong Kong: Macmillan Educ. Ltd., 1983.

Dodsworth, Martin. *Hamlet Closely Observed.* London: The Athlone Press, Ltd., 1985.

Keller, James R. *Princes, Soldiers and Rogues-The Politic Malcontent of Renaissance Drama*. New York: Peter Lang Publishing, 1993.

Mack, Maynard and Boynton, Robert (Eds.) *Hamlet*. New York: Boynton & Cook Publishers, Inc. 1981.

Mack, Maynard. "The World of Hamlet". *Hamlet.* (Ed. John Jump). London: Macmillan, 1968.

Shakespeare, William. *Hamlet*. Çev. Bülent Bozkurt. İstanbul: Remzi Kitabevi, 2007.

Yüksel, Ayşegül. *William Shakespeare: Yüzyılların Sahne Büyücüsü*. İstanbul: Habitus, 2017.

SÜHEYL & BEHZAT UYGUR

ŞARKILI İNTERAKTİF KOMEDİ

30 YIL

HEY GİDİ GÜNLER



11 AĞUSTOS 20.00

ÇARŞAMBA

SEMA DOĞAN YAŞAM ALANI

GÜMSAŞ
Gümüşhane Şehircilik ve Sosyal Hizmetler A.Ş

GÜMÜŞHANE BELEDİYESİ

KARADENİZ TİYATRO KOOPERATİF

#HGG

www.gumushane.bel.tr /gumushanebld gumsas29 www.gumsas.com

SÜHEYL BEHZAT UYGUR TİYATROSU

UYARLAYAN **NEJAT UYGUR** YÖNETEN **SÜHEYL BEHZAT UYGUR**

SÜT KARDEŞLER

ASABİ KOMEDİ



SÜHEYL UYGUR
BEHZAT UYGUR
EMİNE ÜN
NURTEN İNAN - ÖMER YILMAZ - HAKAN EKE
MESUT YILMAZ - ELİF GÖNLÜM

PRODÜKTÖR **ÇİĞDEM UYGUR**
KOREOGRAFİ **ÖMER YILMAZ** DEKOR **BATUHAN BOZCAADA**
KOSTÜM **SERAP KOÇ** SES IŞIK **DERYA HIZLISOY**
AFİŞ FOTOĞRAF **EREN YİĞİT** AFİŞ TASARIM **MOPP AJANS**
MÜZİK **ERCAN SAATÇİ AKADEMİ** TEŞEKKÜR EDERİZ

YENİ TİYATRO DERGİSİ - ULUSLARARASI TİYATRO EMEK VE BAŞARI ÖDÜLLERİ'NDEN İKİSİ, KÜTAHYA'YA GÖNDERİLDİ



Tiyatrocular Derneği Tiyatrosunun sergilediği Geleneksel Türk Tiyatrosu örnekleriyle; Uluslararası Tiyatro Emek Ödülü, İbrahim Vehbi Atabay'a ve Uluslararası En iyi Geleneksel Türk Tiyatrosu yapımı ödülü, "Mucit Karagöz" oyunuyla Tiyatrocular Derneği Tiyatrosu'na verildi.

Kamuran Akkor, Nuri Gökaşan, Gökhan Şeşen ve birçok ünlü ismin yer aldığı törende, ödülleri, Hacivat rolündeki dernek başkanı İbrahim Vehbi Atabay ve Karagöz rolündeki Talip Cengiz, tiyatro ve sinema oyuncusu Hazım Körmükçü' nün elinden aldı.

Tiyatrocular Derneği Sekreteri, Sanat Yönetmeni ve oyuncusu Nihat Mermer törende yaptığı konuşmada 14. Yılına giren Tiyatrocular Derneğinin kuruluşundan günümüze kadar olan çalışmaları hakkında bilgiler vererek Uluslararası Emek ve Başarı Ödülleri Koordinatörü Yetkin Yüksel, Başkan Dr. Öğr. Üyesi Erbil Göktaş, Jüri üyeleri; Mustafa İri, Prof. Dr. Sema Göktaş, Prof. Dr. Erhan Tuna, Hacer Akbaba ve Şule Kazgan a teşekkür etti.

Gecenin alışılagelmedik olayı ise Atabay'ın, Doç. Dr. Erbil Göktaş'a leblebi hediye etmesi oldu. Böylece Kütahya nın meşhur Tavşanlı Leblebisi, sinema ve tiyatro oyuncuları platformunda da tanıtılmış oldu.

Geceden diğer kareler...





BUKET **DEREOĞLU** KAYRA **ŞENOCAK** DOST **ELVER** ve FERDİ **AKARNUR**



YAZAN KAYRA ŞENOCAK MÜZİK DERYA SAMUR DEKOR TASARIM NAZMİ KARABACAK
Işık tasarım ENVER BAŞAR SES IŞIK ONUR AKÇİÇEK REJİ ASİSTANI OĞUZ CABİR ARSLAN - FIRAT BOZAN ORGANİZASYON ABDULLAH KAAN BAŞKIRAN
AFİŞ FOTOĞRAF EREN YİĞİT AFİŞ TASARIM MOPP AJANS

biletix ticketmaster Türkiye

istanbultemasa

TGS TEMASA GÖSTERİ SANATLARI

Watergarden Performans Merkezi
1 Ekim saat:20:30
Profilo Kültür Merkezi
7 Ekim saat:20:30
4 Mevsim Tiyatro Salonu
17 Ekim saat:20:00

Kırıkkale İl kültür Merkezi Turizm M.K.M
18 Ekim saat:20:00
Çankırı 100.Yıl Kültür Merkezi
16 Ekim saat:20:00
Nazım Hikmet Kültür Evi
25 Ekim saat:20:30



Profilo Kültür Merkezi 15 Ekim saat:20:30



Profilo Kültür Merkezi
8 Ekim saat:20:30
4 Mevsim Tiyatro Salonu
15 Ekim saat:20:30
Bornova Ayfer Feray Açık Hava Tiy.
22 Ekim saat:20:30
Kadıköy Halk Eğitim
25 Ekim saat:20:30

Nilüfer Belediyesi Uğur Mumcu Sahnesi
30 Ekim saat:20:30
Watergarden Performans Merkezi
19 Kasım saat:20:30
Profilo Kültür Merkezi
20 Kasım saat:20:30

2021-2022 TİYATRO SEZONUNDA

YETİŞKİN VE ÇOCUK OYUNLARİNDA OYNAYACAK BAY VE BAYAN OYUNCULAR ALINACAKTIR



HAYDİ SAHNE SENİ BEKLİYOR

Koza Tiyatrosu

ÜSKÜDAR İSTANBUL

kozatiyatrosu@hotmail.com